

TEXTE RĂVĂȘITE
sau
Enciclopedie Lupească

Regăsite din întâmplare, parte pe foi de hârtie dispartate,
printre chitanțe, calcule de estimări pentru fabrici...

Ebook

MARCEL LUPU

Motto

Scriu pentru că nu am altfel cum să spun...

Numai seara, după ce te-ai băgat în pat, îți vin ideile fantastice
pe care dacă nu le înregistrezi pe moment se pierd pentru
totdeauna.

Coperta- Marcel Lupu

Tehno: AG

Editura SAGA - 2022

Email - gadrian40@gmail.com

În loc de prefață

Anca Hirschpek, scriitoare, poetă, a scris o recenzie despre broșura "Ultimii trei Mohicani" apărută în ed. Saga, în care se vorbește despre ultimii scriitori de poezie în limba Română din Israel. Adrian Grauenfels, Raul Anchel și Marcel Lupu.

Citez:

Chiar trei! " Fiecare pre limba lui...

De fapt sunt niște coloși, chiar dacă niciunul nu se consideră, probabil, așa în particular. Și, mai mult ca sigur, a scrie în limba română este, pentru fiecare dintre ei, o nevoie la fel de firească precum respirul.

Există și o fragilitate a visării și exprimării în limba țării de obârșie, într-o societate tot mai alertată și intruzivă, poate și abuzivă cu dramul de liniște necesar introspecției.

O feroare a preumblării în vise indecise, parțial interzise. Un curaj aparte încercarea de a aduce limbajul spre granițele folosirii lui, chiar dacă uzual nu comunică în limba asta, este, oarecum, o chestiune de fascinație, aproape de catharsis. Iar cei trei o fac prin sintagme adesea curajoase, care pendulează între însingurare, debusolare, atracție, speranță și vise vibrante. Mă întreb adesea, când se trezesc, ei, oare, primul gând în ce limbă îl au? Știți voi, în acea stare de moleșală sau alteritate aparentă, semiconștientă, ca un fluid intermediar necesar racordării simțurilor la iureșul citadin.

A vorbi limba română, și mai ales cu talent și duioșie, nu doar nostalgie, a croșeta chiar iambi și a schimba rime încrucișate

(cum vesel se exprimă dl Marcel Lupu) devine aproape un vestigiu într-o lume grăbită, superficială, în care chiar și comunicarea de dincolo de rețele a devenit, uneori, ceva rarism.

Formați, crescuți aici, iubind prima oară pe acest pământ, urcând prin sentimente mirarea lumii la cote interesante, A.G., R.A.și M.L., nu doar că se aventurează pe un teritoriu îndrăzneț, dar zvâcnesc de energia unei comunicări fruste, dar și cizelate prin exprimări îndrăznețe, de natură să farmece un privitor ce, poate, își caută rădăcinile sau o lumină aparte a unui cuib pierdut.

Pădurea se strânge și pulsează/au intrat tăietorii de lemne adânc în seva cuvintelor/Pădurea se sfătuieste în freamăt de frunze/pomii aleargă concentric, inel, inel, decapitați după vârsta lor/ultimii sunt cei mai tineri” scrie dl Adrian Grauenfels.

În același registru, dar cu o altă tonalitate, brodează și Raul Anchel: „Dar secretul, secretul meu de copac/ E că nu știu frica singurătății ce vine.../Eu știu că am întotdeauna pădurea/Ascuns în vreun luminiș,/Eu sunt parte din ea/Prin iarbă și-n orice tufiș//Ea e parte din mine!”

Dl Marcel Lupu, pe de altă parte, se desfată și prin rime haoase, cu accente diferite uneori, mărturisind:

”Eu m-am născut de Purim și se vede/Puțină lume poate însă crede/ Că și un clown e trist câteodată/Sub grosul machiaj de pe fațadă!”

Limba, această vietate pe care credem că o apucăm de un picior dar ne scapă printre degete, un fluid fragil și totuși atât de puternic încât sudează generații și națiuni pe noțiuni în parte conștiente, în parte semiconștiente, pe termeni spirituali

și pe emoționalități fascinante, este într-o continuă transformare. Tihna respirului și a dulceții, ca o sevă continuă, un cuib necesar la care tot revin, cu nostalgii transformate și transformatoare.

O aproape neverosimilă făptură a libertății cuvântului li se relevă celor trei și îi împinge să scrie nesperat de bine. Chiar că par trei mușchetari cu spadele lor care taie sensuri înțepă uneori balonul umflat al prejudecăților limbii, dejoacă planuri metaforice presta-bilite.

Păcat de disperarea celor care se cred buricul (târgului) literaturii și, pe deasupra, aleg să înfiereze inițiative agreabile și necesare, cum este această carte.

Alertați de nenominalizarea unuia și altuia, tăntici și domni „respectabili”, par a ateriza ca musca-n iaurt, într-un stil ciufut, abuzând pixelard, acuzând, pare-se, un ciu-ciu(furt) de imagine.

Așa că bravo, de trei ori bravo, pentru acești trei noi pâlpâitori sau chiar răvășitori mohicani ai limbii române.

Iar bagheta magică a dlui Adrian Grauenfels este așteptată să dirijeze și alte inițiative de acest fel.”

Sfârșitul citatei.

Confesiune

Când o scriitoare profesionistă, din România, mamă de trei copii, Anca Hirschpek, lasă totul la oparte și scrie o recenzie pentru o broșură care nici nu a fost tipărită pentru publicare, ci numai cu scopul de a fi împărțită rudelor și prietenilor rămași în viață, simțământul de auto-mulțumire, de flatare, se dublează, pieptul se umflă, ”minte, care se învârte ca ochii mortului” (citată după tatăl meu Herman Lupu) întră în vibrații și îți spui: ”... și totuși, poate este ceva de capu meu?” Case de editură, în România și în Israel, m-au publicat, oameni de literatură, scriitori, m-au menționat, mi-au decernat diplome. Nu mi-au murit laudătorii ?!

Ce dracului, fac pe modestul?

Nu! Nu fac pe modestul ci sunt modest, și îmi văd lungul nasului! Problema este că nu am un om care să aibă interes în a mă promova, ca în viitor, tot ce voi scrie, ca tânăr poet, în următorii 50-60 de ani, să îi aducă dividendele care să-l înbogățească de pe urma mea!

E târziu să mă apuc să fac omul, așa cum a fost făcut Golemul din Praga!

Am 87 de ani, și nu sunt rabin!

Crede și nu cerceta

Cer iertare prietenilor creștini dar din tot ce am citit am ieșit tâmpit!

M-am uitat la o icoană.

O ramă grea, din argint, cu basoreliefuri. Și fondul icoanei era o placă de argint puțin aurită.

Portretul unei femei tinere cu o aureolă, care ține în brațe un nou născut, dolofan, cu aureolă. Pruncul, nou născut, arată ca și cum ar avea 2-3 ani! În alte icoane arată ca la 10 ani! Încă în brațele mamei!

Fantezia iconarului? Poate nu a văzut cum arată un copil la naștere, fiind călugăr, homosexual?

Tânăra femeie este evreică! Deci și pruncul! Ea va fi evreică până la moarte (tânără, circa 33 de ani). Deci și pruncul este evreu! Va rămîne evreu până la crucificare! (cam la aceeași vârstă).

Toți trec prin fața icoanei, a femeii, și își fac cruce. Dece în fața ei? Ce legătură are ea cu creștinismul? Magii? Păgâni! De fapt doar legende!!

Creștinismul? Ce era creștinismul? Isus propovăduia reforme în religia evreilor creștini! Evrei creștini, creștini neevrei. El s-a luptat împotriva lor!

Ați citit în Wikipedia capitolul "Creștinism"? Încercați! E o singură propoziție! Creștinism = Religie Abrahamică!

Concluzia:

Cei patru (4) Evangheliști au fost trei (3): Luca și Matei!(2)

Asta este sigur! Crede și nu cerceta! Cu toate că mai sunt multe întrebări de pus.

1 august 2022

Modestie

Am citit pe FaceBook că o serie de cărturari au sucombat în ultima vreme în Constanța. Moartea lor, oricât ar fi de dureroasă, nu mă miră. După perioada de glorie a cetății Tomis, cu Argonauții și Lâna de Aur, a urmat exilul lui Ovidius Naso, care a apucat să scrie câteva epistole, în iarna dobrogeană, dar mai ales, după emigrarea mea... De când eu am plecat de acolo, Constanța a devenit un oraș ca toate orașele. Și oamenii mor ca în oricare alt oraș.

Modestia mă copleșește!

N.B. Noroc cu Simona Halep care a repus Constanța pe harta Mondială!

Foietaje

În vitrină erau foietaje cu umplutură. Baclavale, sarailii, trigoane mari sau mici, cu umpluturi de nuci, sumsum(sesam), fistic, sau combinații între ele, mustind în sirop gros de miere de albine sau de zahăr alb sau brun. Turcii și persanii sunt, după părerea mea, cei mai mari specialiști în foietaje!

Lângă casa de plată era o tavă cu un soi de foitaj rulat. Am întrebat cu ce este umplut și mi-a spus: cu mere și chinamon. Erau apetisante și promi-teau, prin suplețea și aparența lor, să fie și crocante.

În adevăr erau crocante, dar mă întorc și spun că dacă ar fi avut destulă umplutură, probabil, ar fi fost și...gustoase!

”Nu te uita la carafă ci la conținutul ei!” spunea un proverb din Orient.

Peștorul

Așa grăiește peștorul:

Am o femeie făcută pentru tine. O femeie, gata făcută, în toată puterea cuvântului.

Dacă îmi dai voie o să ți-o descriu așa cu e:

Fată mentalică, cu fantazie mare, inteligentă, dusă pe la școli, cetită, nu din alea care se suleimenește toată ziua și face păr creț din cozi. Puțin franceza, puțin engleza. O ciupește puțin la pian. Una care merită s-o peștești, să-ți fie partneră.

Este una din alea care merită să-i dai, nu să iei!

Și frumoasă... o fotografie de femeie!

De te vrea, s-o porți sănătoasă. Ia-o!

Și nu uita! Știe să spele și de mână nu numai la mașină!

Dar dacă o iei, pui aici cât merit pentru peștit!

Tatuaje

Tineretul modern se tatuează! Dar înainte de asta trebuie să se hotărească cum vor să arate:

Cu coc, mustață și cioc

Cu păr împletit, mustață și cioc

Cu barbă tolstoiană

Cu coc, mustață și barbă tolstoiană

Și atunci te tatuezi pe cât mai multe părți ale corpului: tors, brațe, gât, frunte. Figuri, fraze, citate, portrete, zvastici, cruci, șerpi, you name it! Dacă se poate cât mai colorat.

Ore? Zile? Suferințe? Ce contează! Rămâne pe viață? Se poate șterge cu o suferință suplimentară! Totul este să fi "in"!

Femeile se tatuează pe picioare, pe umăr, pe gât! Și poate în alte părți pe care eu nu le pot vedea!

Era o glumă porcoasă cu un tip care și-a tatuat pe....ul. Cine putea, vedea că era scris: "Conpol".

Unele "Doamne", susțineau că în erecție era scris "Constantinopol".

Un tip a cărui mușchi stăteau să pleznească sub pielea foarte bronzată și tatuată nu a băgat de seamă că la un colț tatuajul s-a dezlipit. Era doar aplicație!

Tatălui meu

In memoriam

Tatăl meu avea foarte mulți prieteni. Faptul acesta l-a salvat de la multe situații care se pot întâmpla numai în perioade ca cele în care a trăit: legionari, WW2, lagăr de concentrare, lagăr de muncă, comuniști, ruși, democrație populară română, emigrare în Israel, renașterea în libertate...

Ne fiind medic stomatolog ci doar dentist (a început ca ucenic) a avut mai mulți pacienți decât mulți stomatologi din oraș, atât în România cât și în Israel. În afara prietenilor evrei, marea majoritate a prietenilor lui erau creștini. Oameni în vârstă. Lista prietenilor lui e prea lungă pentru a o memora și reda aici! Erau Colonei în retragere, sau Maiori sau Doctori în medicină! În armată el fusese soldat simplu, cu multe zile de carceră pentru că nu suferea armata. Era urmărit de Securitate pentru că nu își ținea gura.

A fost un gourmet - gurmand. În perioada de după război ajunsese la 90 Kg având o înălțime de circa 1,60 metri! Citea două cărți pe săptămână, și s-a ținut departe de politică. Motocicletele au fost pasiunea lui. Harley Davidson, Norton, D.K.W. A.J.S. Cu sau fără ataș. 750 cc până 1100 cc!

” Pot și eu, tată?” ”

Vrei să conduci, motocicletă? Desfă-o, pune-o la loc, suie-te și pleacă!” Am demontat-o, am remontat-o (cu ajutorul fratelui meu, pentru că îmi rămăseseră o groază de piese cu care nu știam ce să fac!) și am primit OK. Mare filantrop care a ajutat pe nevoiași, dar și organizații ca Maccabi, fără ca să știe în public.

Familia nu a știut că el donează, dar nici nu a suferit vreodată de vreo lipsă. A fost o mână de fier cu mânuși de mătase. Un om drept!

Fie-i țărâna ușoară!

Amen.

Legende antice, vechi și dedemult

Când Prometeus și-a aprins țigara de la mucul de țigară a lui Zeus, toată cafeneaua s-a scandalizat și l-au condamnat să urce dealul în fiecare zi și alții să-i mănânce fिकाții, pentru că a vrut să dea foc și la țigările prietenilor.

De atunci s-au scris o mulțime de povești, legende, scenete, s-au pictat tablouri, s-au compus două muzici-două, operete, opere muzicale, s-au sculptat statui imense și altele mai mici.

Toate astea pentru că nu a cerut un chibrit, sau o brichetă la Bătrânu!

Așa se scrie istoria.

Când David încă nu știa să scrie, sau să citească, a învățat să tragă cu praștia ca toți puștachi din mahala. Nu am găsit încă explicația pentru ce s-a luat la bătaie cu Goliat. Unii susțin că nimeni nu a avut curaj să se bată cu Filistinii și David, ca toți tinerii care nu au habar ce e viața, (și de aia sunt luați la armată de tineri) s-ar fi băgat pe fir. Cum chestia s-a petrecut cam cu 900/1000 de ani înainte de Christos, dute și știi realmente ce și cum! L-au făcut rege când încă nu existau regate!?

Așa se scrie istoria.

Faptul că Islamul a apărut 700 de ani după Creștinism este un mare noroc. Vă dați seama ce ar fi făcut dacă ar fi fost încă 700 de ani de mahomedanism?

Așa se scrie istoria.

Curiozități

Nevastă – năpastă!?

În Constanța, pe strada Mangaliei, sau astăzi Ștefan cel Mare, vis-a-vis de Liceul Mircea cel Bătrîn, era o točilărie „La Marsegalia”: cuțite, foarfeci, instrumente medicale. Prăvălia aparținea unui tânăr de origine Italiană, mai precis Siciliană, Celeste Marsegalia.

Celeste în traducere înseamnă „ceresc”.

Dar Celeste (Cerescul) Marsegalia trăia într-un Iad continuu. Căsătorit cu o roșcată și tatăl unui copil drăgălaș, sărmanul Celeste era bătut zilnic de către frumoasa lui soție nu numai în propria lui casă, sau prăvălie ci și pe stradă unde el fugea ca să scape de bătaie.

Dar el nu apuca să-i răspundă pentru că Celeste era... bâlbâit!

În Haifa, pe strada Shimshon (eroul legendar care s-a sinucis împreună cu Filistinii) locuiește o prietenă și fostă colegă de birou, a cărei nume este Dalila! (Zito Dalila)

Evreii au dat Creștinismului Sfânta Familie: Tatăl, Mama și Fiul. Fiul a fost crucificat pentru ce a propovăduit.

Unii Israelieni au santificat Sfânta Familie: Bibi, Sara și Yair. Yair nu va fi crucificat. Nu contează ce propovăduiește!

Gluma este antonimul seriozității. Ea se bazează pe humor ușor, pe ironie, ne fiind humor incisiv, ceea ce transformă gluma în satiră.

Satira este acidă dar în extremis poate să și ucidă. Eu sunt un tip glumeț care vorbește cu mult humor, pe un ton ironic, satirizând pe cei care sunt prea serioși!

În zilele noastre nu este bine să glumești pe socoteala anumitor persoane (ferească Domnul să satirizezi) pentru că acoliții nu știu ce este... gluma!

Când preotul s-a îndepărtat de mormânt spunând „Rest in Peace”, Mafiosso s-a apropiat și a spus: „Rest in one Piece”!

Europa de ieri

În plimbările făcute în Europa acum câțiva zeci de ani, am trecut prin așezări care au rămas neschimbate din Epoca Medievală.

Străduțe pietruite cu dale de piatră de râu, late cât să permită trecerea unei căruțe mari, trasă de doi cai teutoni, sau ulicioare pentru un călăreț și un pedestru.

Picăături de apă din rufelee întinse la uscat între două case, udau caldarâmul, făcându-l, pe ici pe colo, alunecos.

În curțile interioare, nu departe de fântâna sau puțul de apă, peste o groapă nu prea adâncă, câteva grinzi de lemn suportau o podea din blăni pe care stătea într-o rână o construcție de scânduri, cu sau fără ușă. Era closetul. Din când în când se arunca piatră de var nestins care era și desinfectant și împotriva mirosului din groapă. Dacă aveai noroc nu erai ciupit de găștile care se învârteau în cârduri prin ogradă. Ca la Beidaud în Dobrogea!

Așa era în Europa rurală sau la periferiile orașelor de provincie.

N.B. Invitat fiind la masă de către un inginer francez care locuia cu soția lui, profesoară, într-un sat din sudul Franței, am ajuns la o casă din piatră necioplită, cu scară exterioară din bolovani de pietre fără balustradă. Epoca de piatră! În spatele ușii, ca o poartă de castel, m-a așteptat un... apartament ultra elegant, mobilat cu mult gust, utilat modern, un vin excepțional și un armagnac ultra!

Vive le Colonzelle en Drome - Provence.

Citate proprii

Aforisme sunt cugetări scrise într-o formă concisă. Eu scriu numărul de cuvinte necesar să se înțeleagă ce vreau eu să spun. Și ce dacă nu-s aforisme? Sunt zicale. Proprii. Ale mele!

Către compozitorul modern: Ajută-mă, te rog, să găsesc în compoziția ta șase note care pote fi ținute minte să le pot fluiera la duș.

Către poetul modern: Nu știu ce ai vrut să transmiți prin ”versurile,, tale dar sunt sigur că nici tu ști ce ai vrut să spui și nu poți memora ce ai scris.

Hieroglifele au fost descifrate. Conținutul poeziilor moderne rămân a fi descifrate de strănepoții mei!

În cele 10 Porunci nu se pomenește decât vag despre muncă! Nici nu e întrezisă! Dar în a 7-a zi trebuie să te odihnești! De la ce?

Cele 10 porunci sunt în majoritate interdicții. Deci Dumnezeu a știut cu cine are de aface.

Unui bărbat poți spune că este anormal. Unei femei i se va spune că e neconvențională.

Când ști să scri un lucru pe care toată lumea îl știe și totuși oamenii îl cumpără și îl citesc, atunci ești scriitor.

Când mi-am scris Curriculum vitae pentru a fi primit la serviciu, am izbucnit în plâns. Un asemenea om de valoare să-l trimit la muncă?

Când te silești să mănânci ceva care nu-ți place te saturei mai repede!

”Cine se scoală de dimineața ajunge departe” spunea proverbul.

Nu e adevărat! Cu cât te trezești mai de dimineață cu atât ziua e mai lungă și seara ești mai obosit.

Este o zicală: Esențele tari, parfumurile, sunt ținute în flacoane mici. Adevărat! Uite cum arătau, Ion Pribeagu, Napoleon, Toulouse-Lautrec...

Un ofițer din Armata Română mi-a descris-o pe secretara primăriei locale: ”Doamna are un bășănu cât o frunte de poet!” (se referea la fruntea lui Eminescu)

În Dobrogea anilor 40 din secolul trecut, lampa cu petrol mai era încă unicul mijloc de iluminare în case. La țară, pe ulița satului, o fetiță văzând felinarul:

”Uite tată luna-n băț!”

”Taci, fă, că-i iletrica!”

O femeie cu ”testicule” este mai periculoasă decât un taur în corida!

O viață lungă aste de fapt rezultatul acumulării de zile la acei oameni care nu au murit tineri!

O scriere prozaică este descrierea nimicurilor care formează fondul vieții de toate zilele.

Religia - este prăvălia în care se vând iluzii ignoranților și interesanților.

Când o să mă îngroape și sufletul meu o să ajungă în ceruri, Sfântul Petru o să mă întrebe ce hram am purtat. Eu o să mă uit în ochii lui și o să-i spun plin de încredință: ”Am lucrat ca

inginer și am murit poet!” Cine nu mă crede și vrea să fie martor, să vină cu mine!

M-am căsătorit din proprie inițiativă și nesilit de nimeni. Cunoscându-mă, am ales o doctoriță specializată în pediatrie. După doi ani de căsătorie ea s-a respecializat în psihiatrie. Nevoia te învață!

Singurătatea de unul singur este mai ușor de suportat decât cea în doi!

Când i se spune cuiva că este ”în vârstă” înseamnă că este bătrân!

Sunt unii care scriu pentru că au nevoie de avea ce mânca. Eu scriu pentru că am... nevoie!
Vive la petite difference.

Mintea mea lucrează ca un laborator vechi cu retorte, eprubete, spirale din sticlă, spirtieră și mojar. Ideile fierb, se distilează, le răcesc și le aranjez pe stativetele din bibliotecă.

O viață întreagă am fost un om gospodar. Am avut grijă de casă. În ultimul timp am devenit gospodină. Am grijă de curățenie și bucătărie!

Îndrumar

Pentru chestionații care au fost întrebați

În primul rând chestionarul este făcut pentru a da răspunsuri la întrebări.

Chestionarul fiind în scris nu poate fi dat oral, de aici și expresia: "Verba volant, scripta manent".

(Este clar că Romanii antici, știind limba latină, nu au avut probleme să spună o asemenea frază!

La examenul dat pentru cunoașterea Limbii Române au fost observate câteva greșeli mai frecvente care se repetau de multe ori și aproape încontinuu:

"Ei este deștepți." Mulți/multe - nu este singular.

"Unicat" - nu poate fi plural pentru nimic în lume!

"Sanchi pontu" - este expresie de la rommi. Nu-i vorba de Pontul... Euxin.

"Ridică fusta"- e sfatul dat la trecerea prin apă. Nu se spune la imperativ.

"Prezervativ" - nu se întrebuițează la păstrarea de murături.

Toate exemplele de mai sus nu au legătură cu "chestionarul" din cauză că nu știu cum se pregătește un chestionar și nici nu știu dacă este nevoie de el!

De ce să întreb în chestionare
când Eu le știu pe toate, ca un om mare!

Tinerii lui Malcolm Northy

În urmă cu 21 de ani, noul director al Institutului de Proiectare, venit din Africa de Sud, un tip plin de el, arogant, ne-a adunat și ne-a explicat că Institutul are nevoie de - citez: ”ingineri tineri, până la vârsta de 45 de ani, care, plini de avânt și elan, se pot cățăra pe pereți.”

Eu, care aveam 53 de ani, m-am uitat de jur împrejur am văzut figurile îngrijorate ale colegilor m-am lăsat pe spate i-am replicat într-o engleză " a la Galați" cam așa:

”La vârsta mea am învățat, de mult, că pereții au uși și ferestre. Deci nu-i nevoie de eforturi suplimentare.

”Ferestrele sunt pentru a ne lumina drumul spre uși și ușile pentru a intra și ieși ca cei ce au destulă experiență să nu trebuie să se cațere pe pereți!”

”Și am mai învățat, am continuat eu, că dacă ai fost dat afară pe ușă poți intra înapoi pe fereastră... dacă ești destul de perseverent”

Sa lăsat o liniște de mormânt.

Nu știu unde și-a terminat cariera directorul dar eu încă lucrez la același Institut de proiectare...

...și am peste 74 de ani.

Probabil au nevoie de tineri ca mine!

Iunie 2009

N.B. Cu regret am auzit că Malcolm s-a sinucis în urmă cu câțiva ani.

Poezii
În stilul meu

La Sud de Napoli

”Buon giorno tristezza, amica de la mia malinconia...”

Câtă tristețe se ascunde
în melancolica limbă Italiană...
Tânărul îndrăgostit,
de dimineața,
înainte de primul espresso...
sau cappuccino con latte,
În loc să-i cânte o serenadă de dragoste,
Torna a Surriento,
Sau în ritm de Mambo, Mambo italiano...
Începe să plângă.
Din ochii bleu ca cerul
boabe de lacrimi grele,
se rostogolesc pe figura lui,
ca din norii gri ai toamnei.
Dar ea, ea dorea Taranttela,
Ritmul nebunesc
În sunetul tamburinei
Și al soarelui
Din Sudul italian.
Buongiorno, bellezza!
Bella ragazza!

28 Iulie 2022

Iadul meu

”Lasciate ogni speranza voi ch'entrate...”

Dante Alighieri

... și am lăsat speranțele afară.

În purgatoriu era al Dracului de cald,

N-aveau nici aerul condiționat,

Nici frigiderul plin cu sticlele de bere.

Promisiuni, doar pentru a te atrage.

Cazanul de smoală fierbea

la flacăra speranțelor.

Un bec chior (de unde electricitate?)

îl lumina pe Scaraoțchi

care stătea pe gânduri,

cum l-a sculptat Rodin

pe ”le Panseur”.

Pe mine nu m-a dus nici Dante

Nici Virgilius.

La început nu m-au băgat în seamă.

Un intrus!?

”Ce cauți tu aici?” se auzi o voce.-

”Nu știu... de erezii...”-

-”Deci ce păcat te-aduce?”

-”Am cărți de poezii...”

-” AHHHAA! Bine-ai venit!”

Speriat, am tresărit / și m-am găsit / culcat / în pat!

29 iulie 202

O zi din viața unui văduv

Orlogiul sună 9 și jumate.
Am băut cafeaua, am mâncat lactate,
Cum la mine-n ușă nimeni nu mai bate
Gol mă plimb prin casă. Sunt în libertate!

Deodată, iată, telefonul sună.
Cine o fi Doamne și ce-o vrea să-mi spună?
Chiloții în grabă mi am îmbrăcat!
Și cu ei pe mine mă simt apărat.

Ridic receptorul. - ”Alo”, ciripesc.
”Sunt de la consiliu. Vă reamintesc
Taxele la bloc nu le-ați achitat.
E vreo sărbătoare? Poate ați uitat?”

Mi-am cerut iertare. Mâine o să plătesc.
Mi-am făcut notiță. Eu nu mai glumesc.
Uit de azi pe mâine chiar și ce-am mâncat,
De am gătit eu singur sau am cumpărat!

A fi văduv, singur, nu-i ușor de a fi
Eu din experiență ți-o spun ca să ști...
Dară dacă vrei ca s-o faci în doi
Lasă-n grija ei a tale ...”nevoi”!

11 august 2022

Un val iubește o stâncă.

Un val iubește-o stâncă. Ea-l respinge.

Dar el se va întoarce tumultos
Îmbrățișând-o cu puteri crescânde
Spărgându-se de stâncă sgomotos.

În aer stropi de apă, ca o spumă,
Ca diamantele-n lumină stălucesc
Dansând, cântând, parcă ar vrea să spună:
Tu vezi, de atâția ani că te iubesc.

Dece refuzi a mea îmbrățișare?
Ca sloi de ghiață ce nu se topește
Mă lași s-alunec înapoi în mare.
Nu vezi în mine cel ce te iubește?

Privit de sus, ca într-o acuarelă,
Valul apare liniștit. El clipește
Și-nbracă poala stâncii cu dantelă
Ce-n soarele de vară strălucește.

S-a depărtat din nou și iar se-ntoarce
O undă ondulată, albăstrie,
Împrăștiind pe fața apei arce
Ce-o înconjoară iar, cu măiestrie.

Dar stânca rece parcă nu îl simte.
Nu vede valul care o iubește,
Nu-l lasă să-nțeleagă că-ar consimte
S-audă glasul care îi vorbește.

Trecură ani și valul încă-ncearcă
În inima de piatră să pătrundă
Și toată energia o descarcă
Sperând ca stânca rece să răspundă.

Din piatră parcă se aude-o voce
Ca un ecou ce iese dintre maluri
Cu înțelesuri grele, echivoce:
Mai sunt în mare multe alte valuri....,

Mai 2019

Rescrisă din amintire pentru că poezia originală, cu același nume, scrisă în 1954, s-a pierdut în România în 1960, undeva la Brăila.

Horațiu și Marcel

s-au fotografiat împreună

Horațiu Mălăele
A luat pozele cu el.
Cine-i mai frumos în ele
Horațiu sau Marcel?

El a dat prioritate
Vârstei mele, gest frumos,
eu fiind mai în etate...
Explicația-i de prisos!

3 august 2022

Horațiu Mălăele, artist, comedian, poet, scriitor român.

Infinit

Nu are început – nu are sfârșit

Eu sunt îndrăgostit de-o umbră
De ceace a fost și nu mai este.
Imaterială, azi,
nu-i mai puțin prezentă ca-ntrecut,
nu-i mai puțin palpabilă.
Ondulările umbrei,
ca falduri de cortină,
mă învăluie, mă ascund,
de propria mea personalitate.
E umbra ei.
Iată-mă, sunt braț la braț cu ea,
pășind spre Calea Lactee.
Nimic nu-mi obturează orizontul
ce nu începe și nu are sfârșit!
E infinit...

9 august 2022

Norul

În drumul spre visare,
Uitat în reverie,
Apari și iar dispari,
Nor de speranțe seci.

Din tine niciodată
N-o picura iubirea.
Nici flori nu dai să crească,
Nor de speranțe seci.

Visele adunate
Nu-s vălătuci de vată
Sburate de-o adiere,
Nor de speranțe seci

Ești gri, ești ca o pată!
Nor de speranțe seci!

20 august 2022

Odă (sau nu o dă) domnului Adrian G.

S-a dus cărți și nu mai este,
parcă-n apă s-a-necat.
S-a șters tuș, s-a șters cerneală, literele s-a mâncat.
Grauenfels, stăpân pă ele
ca un Neptun le păzește, literele înecate
zac ca icrele de pește.
Numai eu, eu luptătorul vreau să le eliberez
să le văd la mine-n casă ca altele să creiez.
Dară el nu le dă drumul e mereu altă poveste
Banii-s duși, precum e fumul...
Poate cărțile nu este!?
Da-n final, ca la sfârșit,
Cărțile da a venit!
Și acu sunt mulțumit!

Probleme noi a răsărit:
Chiar de sunt lucruri alese
Cui dracului le trimit?
Nici măcar nu am adrese,
Prietenii au murit,
Rude s-au înpuținat
Sau în lume au plecat,
Auzi Doamne, ce prostie
Cine Dracului mă știe?
Ingineru-i din trecut.
Poetu-i - necunoscut!

Scoase ca din mânecă

I

Mi-au căzut din mânecă strofe și cuvinte.
Așa se întâmplă când nu ești cuminte.
Degetele-și fac de cap pe claviatură
Crezând că așa se scriu fraze de literatură.

II

Nu-i nici o scamatorie
Ca să scrii o poezie
Dacă ai câteva rime
Chiar când n-au ce să exprime!

III

Elucubrațiile mintale sunt numite astăzi poeme
(vezi poezia modernă)
Uneori este greu să te lupți cu orgoliul

IV

Parafrază după Mihai Eminescu
(Finalul Luceafărului)

Trăind cu mine-n cercul strâmt
norocul mă petrece,
ci eu în lumea mea mă simt
un muritor ce trece.

Simetrie

Fiind bolnav de simetrie
În versul alb nu pot vedea
Nici urmele de poezie
Nici melodia ce-i în ea.

Dar am făcut o încercare
Fără de rime dar cu ritm,
Cu libertate de rimare
Fără să caut algoritm.

Ștafeta

S-au dus mentorii mei

Ion Pribeagu a murit
Și-un singur lucru n-a împlinit.
Să-i dea ștafeta lui Marcel
Să scrie cum scrisese el.

Și-atunci Marcel s-a așezat
Să copieze a-ncercat
Dar fiindcă nu a reușit
La "clasice" el a sărit.

Aici găsit-a pe Coșbuc
Ce sta în cuibul lui, un cuc,
În stilul care el scria...
Dar greu e de al copia!

La Topârceanu a apelat:
"Georgică, pentru c-ai plecat..."
"Și ai luat cu tine-un geamantan"
"Noi epigoni, tu un Titan..."

"Ne lași să luăm din al tău stil?"
Eu m-am rugat ca un copil.
El ce fuse și ziarist
Ce-a scris și vesel dar și trist

De sub copertă m-a privit

N-a răs, dar parcă mi-a zâmbit,
Și mi-a răspuns, așa, din goană:
”...rămâi sănătoasă cucoană!”

30 noiembrie 2021

Vizită la Constanța

La locul meu natal m-am reîntors
Sperând să îmi revăd, cu ochii minții,
Copilăria. Firului ce s-a tors
Acolo, la-nceput, din fusul vieții.

Orașul m-a primit plin de răceală
Cu norii jos și cu un vânt aprig,
Cu trombe de nisip pe plaja goală
Și valuri azvărlite peste dig.

Pe străzile pavate cu granit
Potcoavele de cal mai răsunau.
Praful zbura de vânturi răscolit.
Frunze uscate către cer urcau.

Oh, iată casa. O privesc din stradă
Și caut să mă văd precum copil
Mă strecuram ca mama să nu vadă
S-ajung la poartă, încet, tiptil-tiptil.

Poarta de fier forjat nu mai era.
La colț de curte, același castan
Și mai înalt și mai fălos părea.
În curte un cățel lătra în van.

Copiii nu mai joacă azi pe stradă
Cu mingea din cârpe și hârtie.

Nu mușcă din guliile de pradă
Și julituri nu poartă cu mândrie.

Ferestre cu canaturi scorojite
Priveau spre strada-n care ne jucam
Unde trăisem clipe fericite
Fugeam, țipam, cu bețe ne luptam...

Nici tata nu mai vine dela piață
Și nici Pitagora nu e la prăvălie.
Aproape totul s-a schimbat la față.
Nu-mi regăsesc a mea copilărie.

19 noiembrie 2009

Încercare

A la G. Coșbuc

Început-ai ieri să scri
Câte-un pic.Acum ai stat.
Subiectul e complicat.
Practic e, nu-s teorii,
Și-i păcat.

Dacă nu-l ataci cum trebui
Și te pierzi în labirint,
Dacă nu vei fi succint
Și vei continua să dibui,
Nu te mint,

O să ai numai probleme
Foarte greu de rezolvat.
O să fi chiar supărat
Cerându-ți să pierzi din vreme
Că te-ai implicat.

Încercarea n-are moarte
Proverbul stăbun ne spune.
Încercările sunt bune,
Fără ele nu se poate
De a te expune.

După-o noapte de-nsomnie
Ești destul de supărat.
Toată vremea-i încercat
Dar ce-ai pus ieri pe hârtie
E de aruncat!

În cimitirul vorbelor

În cimitirul vorbelor e-o liniște de ghiață.
Zac fraze și cuvinte acum desperechiate,
Fragmente din discursuri ținute pentru o viață
Ce fuseră vestite, pe vremuri, azi uitate!

În cimitirul vorbelor e-o liniște de ghiață!
Litere din propoziții căzute-s, aruncate,
În locul lor sunt goluri, sunt spații de albeață,
De-o mână nevăzută parcă sunt dislocate.

În cimitirul vorbelor nu-i voce, nu-i ecou...
Din când în când apare cercetător de limbă
Ce scormone-n grămadă, găselniți de cavou,
În van, căci nu găsește, nimica nu se schimbă!

Străbunicul

De-oi mai trăii voi fi și străbunic.
Nu m-am gândit la așa longevitate.
E plin de străbunici, nu sunt unic
Și totuși e ”ceva” s-ajungi astă etate.

8 aprilie 2021

Câteva zile mai târziu...

*Nepotul m-a făcut străbunic! Aviv cu Veronica l-au scos pe
Roy! Mazal Tov!*

30 Mai 2021

Ce dracu am făcut?

Ce dracu am făcut că sunt în lagăr?
Nu-s hoț, nu criminal, nici derbedeu.
N-am arme, doar cuvinte să mă apăr.
Eu sunt aici, copil, căci sunt evreu!

Răspunsul l-am primit chiar la Chestură
Și-am înțeles că pentru noi nu-i loc
Ca cetățeni români. Cu daravură
Ne-au dus în lagăr. Țăsta nu e joc.

În spatele de garduri înghimpate
Înghesuiți, mulțime de speriați,
Femei, copii, bătrâni aduși de spate,
Eram păziți de sute de soldați.

Acuma îmi aduc aminte doară,
Privind parcă pe vechi fotografii,
Fragmente ce prin minte-mi zboară
Nu sentimente și nici lucruri vii.

Un gând prin ce-am trecut atuncea
Constanța, Cobadin și la Mereni,
Ceva amestecat dela Osmancea,
Și foarte vag tătari, țărani, oșteni.

Ce dracu am făcut c-am fost în lagăr
Când alții își jucau mingea pe stradă?
Copil fiind n-aveam cum să mă apăr
Și atunci stăteam sub pază în ogradă!!

Bucătarul

Din totdeauna am fost gospodar

Acuma am devenit... gospodină!

În ziua-n care a mea soție

m-a lăudat

Că ce fac în bucătărie

e minunat

M-am luat de cap, oh!, ce prostie

și-am regretat.

De azi în colo-s bucătar,

sunt condamnat!

De atunci încoace la grătar

fac mititei,

Și sosuri cu muștar

și cu mujdei.

Mai bine de făceam compot

din mititei

Și prăjitură din aluatul

cu mujdei!

12 decembrie 2017

Căderea

Care este cauza alcoolismului la actori? Schimbarea bruscă a personajului care lasă un simțământul de gol la ieșirea din scenă. Uneori două piese pe zi!

Artiștii și sportivii știu căderea
Când ai rămas tu singur în cabină.
Pustie-i scena și pustiu terenul.
Din reflectoare nu mai e lumină.

Când singur ai rămas după spectacol
Și spectatorii au pornit spre case.
Ce poate umple simțământul gol
După voltajul ce se descărcase?

Cu machiajul șters, cu alte haine,
Tragi ușa după tine, ieși în stradă,
Nu prin ieșirea principală, ci prin spate,
Ca publicul pe-actor să nu îl vadă.

Iar pașii te vor duce iar
Spre colțul arhi-cunoscut
Unde prieteni te-așteaptă-n bar
Ca să ridici paharul de băut.

L-ai terminat. O scurtă sorbitură
Ce-ți arde gâtul. Ai fi luat iar una?
Dar te-ai oprit că nu-i leafa destulă
Să poți permite ca să termini luna!

Spre casă pleci. Ești mulțumit de tine
Că te-ai oprit. Că ți-ai oprit căderea.
Iar golul s-a umplut și iar e bine
Un păhăruț destul-îi ca să ai plăcerea!

Căutări

Caut icre de balenă,
Caut zâmbet de hienă,
Caut roți octogonale.
Și absurdități reale.

Caut o prietenie,
Caut om de omenie,
Caut, nu e ciudățenie,
Femeie la curățenie.

Deci nu este de mirare
Obosit sunt la picioare
De atâta cautare.

Caut ca în mod artistic
Să se vadă că nu-s psihic
Ci poet ce scrie liber
Să dau drumul la al meu șiber
De idei și rime alese,
Ce au fost atent culese,
Să dea lumii, în surplus,
Tot ce am avut de spus.

Uite așa se scriu prostii,
Fără minte a investi,
Fără a face vreun efort,

Fără a aduce un aport,
La ce e literatură.
Ci doar la maculatură!

13 decembrie 2020

În fond

*Corona, Vineri seara, antena TV stricată, mi-am dat jos
masca! Sunt eu cu mine. La propriu și la figurat.*

Sunt plictisit și sunt sătul de mine.
Am fost și sunt același singuratic,
Ce lumii-i pare că trăiește bine,
Dar fondul este trist și problematic.

Am fost mereu nemulțumit de mine,
Am așteptat să pot a face saltul
Să fac mai mult de atât și mult mai bine.
Poate în fond am vrut să fiu eu altul?

Eu mă cunosc pe mine cel mai bine.
Tot ce-am făcut a fost din conștiință.
Și doar așa putui trăi cu mine,
În fond sunt om și eu. Sunt o ființă.

24 aprilie 2020

Acuma-s uşurat

Acuma m-am mai uşurat
Căci astă noapte m-am sculat
Şi nu mai m-am băgat în pat
Până am pus şi-am aranjat.
Versuri care le-am publicat
Dar multă vreme nu mi-a luat,
Circa un ceas. Şi m-am culcat!

Acuma dacă m-am trezit
Adică-s viu, m-am repezit
Să vă anunţ prin acest mail
Că subsemnatul L. Marcel
A comasat tot ce a scris
Ca poezii de Covidis.

Boala ce-n lume patrona
Supranumită şi Corona.
Ea milioane a trimis
Din Mapamond în Paradis.

18 ianuarie 2021

În glumă...

Poate fi cântat pe melodia romanței "N-o să ști niciodată"

Ioana Radu

Nu îmi pasă de ea,
Nu îmi pasă de el,
Nu îmi pasă de nimeni pe lume.
Tot ce vreau e să scriu,
Chiar de sunt un deliu,
Deci voi scrie ce vreau dar... în glume.

Poate nu sunt serios
Dară eu sunt curios
Ca să știu ce așteaptă o lume.
De romanțe nu-s bun,
Mă comport ca nebun
Și atunci eu mă țin doar glume.

Când se va termina
Și din lume-oi pleca
La mormânt o să aibă să spună:
"Ne fiind om serios
El, în mod misterios,
A murit, dar s-a dus doar în glumă!"

7 noiembrie 2020

Rime

Sau versuri bolnave sau boală în versuri
Când nu ai ce face scrii rime,
Căci rima nu-i boală, ea nu te omoară,
E mai bună ca altele crime!

În serie pusă, ca-ntr-o mitralieră,
O rimă nu-i glonte dum-dum,
Depinde cum tragi, în ce manieră,
Dușman e sau prieten de drum.

Mi-am găsit a mea rimă pe munte - Carmel
Am găsit-o în film franțuzesc - Ea și El,
În lupte-ntre nobili cu spade - duel
Și atunci mă semnez cu al meu nume - Marcel!

22 aprilie 2020

Vitamine

Există vitamina A, B, C, D, și alte.
B6 și B12 și chiar și D-ul 3
A-ul există-n morcov, iar C-ul ai în lapte
Dar vitamina P e cea pe care-o vrei.

Ai P le ai pe toate și chiar mai mult de-atât.
Cu P se poate ajunge, chiar fără vitamine,
Ori unde, la ori cine, de ești frumos, urât,
Ai vitamina P te poți baza pe tine!

Dar dacă însă, Doamne, te-ncrezi, te fudulești,
Și te-afișezi, căci dânsa la asta te îndeamnă,
Vor ști cum ai ajuns, la locul unde ești,
Căci vitamina P ”protecție” înseamnă!

8 aprilie 2020

Zi de zi

Zi de zi mă văd în oglindă
Ca să pot să mă bărbieresc,
Ridurile au început să mă prindă,
Nu regret că îmbătrânesc!

Masca Corona într-o zi o să cadă
Și-n loc de multele poze frumoase
Figurile noastre până la urmă o să se vadă
Că suntem de fapt doar carne și oase.

30 Martie 2021

Singuratate

(La moartea soției)

Cum ai putut să spui că ești atât de singur
Când ești înconjurat de-atâtea amintiri,
Când împrejur stau strajă albumele cu poze
Caiete-ncreionate cu zeci de povestiri.

Prietenii, ce astăzi, alătura veghează
Prietenii vor rămâne. Așa îți este scris.
Să-i vezi pe toți cum pleacă, perechi, perechi, acasă
Tu singur în fotoliu, cum soarta a decis.

Privind în jurul mesei, cea plină altă dată,
Se văd acuma singuri o groza de amici,
Femeile stinghere, bărbații singurateci
Lăsându-ne în grupuri din ce în ce mai mici.

Noi vrem să-ți umplem viața cu mici și multe fleacuri
Redându-ți simțământul de om de societate,
Eforturile noastre, prinzând câteva ceasuri,
Îți lasă restul vieții doar în singurătate.

8 iunie 2007

Concurența

Sunt unii ce-au nevoie de o mașină mare
Iar alții au ecrane de 72 de inci.
”Modeștii” își pavează cu marmoră saloane...
Dar nu e concurență între ai mei amici.

Încet, încet, cu toții schimbă a lor mașină
Și toții au TV-uri de 72 de inci
Iar marmora-n saloane chiar de nu e genuină
Nu-duce concurență între ai mei amici.

Al meu salon nu are TV-ul pentru alții.
Mașina mea e veche, podeaua-i de-o vecie.
Cine ne vrea - e bine, amici suntem cu toții
Nici nu am concurență la scris de poezie...

29 septembrie 2012

Siesta

Cam pe la ora două, când mi se face somn,
Eu mă respect și atuncea ca orișicare „domn”
Mă-ntind, pentru o oră, ca-n lumea celor drepți,
Visând acele visuri la care nu te-aștepți.

Visez că zbor prin aer ca un înotător
Trecând razant copacii, făcând volte în zbor,
Fugind ca un bezmetic după un nor de puf
Amerizând pe ape cu trestie și stuf.

Salvez, în vis, pe oameni care nu au nevoie,
Sau mă prezint pe scenă, copil, ca domnul Goe,
Primesc premii de seamă când n-am făcut nimic,
Sau număr milioane de la un loz în plic!

Iar zbor ca o rachetă având ca țintă zarea
Albastră sau verzuie așa cum este marea.
Cobor încet pe scara din marmoră cioplită
Și aștept ca toate astea să piară-ntr-o clipită

Plutesc în neființă și-ncerc a auzii
A lumii simfonie, visând în plină zi!
Aterizez, din vise, din lumea minunată,
Ca un pietroi în stradă... și gura mi-e uscată...

Ce bine e în vise, sunt eu, plutind în vânt,

Cu binele, cu răul sau chiar cu Duhul Sfânt.
Având atunci puterea să fac și să creiez
Cum nu mai poate altul...Așa e când visez !

19 noiembrie 2010

Adevărata iubire

Să iubești cu ochii închiși.
Să iubești chiar și pe întuneric.
Nimic nu luminează mai puternic
Decât lumina focului lăuntric.

30 noiembrie 2021

Eva

Eva, dacă nu mușca din măr,
Nu știa ce-i adevăr.
Nu-și punea frunză de viță
Când au scos-o din costiță.

”De Adam îmi e rușine
C-o să sară peste mine,
Șarpele o să ne vadă
Doamne Sfinte! Ce-o să creadă?
Că acuma am ieșit
Și gata m-am precurvit?”

Așa Eva a grăit
S-a sculat și s-a gătit
Cu o frunză ce a găsit.
Ne având în Rai oglindă
Silueta să și-o prindă,
N-a știut că este goală,
Că n-are pe ea o țoală.

Deci, în Eden, prin grădină,
Se-nvârtea fără de vină.
N-avea cine să o vadă
Cum se plimbă prin ogradă.
Doar Adam, Vânt Elizeu,
Șarpele și Dumnezeu!

4 decembrie 2021

Menu de fructe

Afară plouă, vânt și frig
În casă-i cald și bine,
Eu m-am încolăcit covrig
Cu-o pătură pe mine.

La ce să mă gândesc, să scap,
Să scriu poate-o scenetă?
Și uite așa-mi veni în cap
Meniul de dietă!

Redau citatul din Scriptură:
”Toate din Rai sunt rupte”
Nu scriu de ciorbă sau friptură
Ci doar menu de fructe.

Din toate fructele de mare
Garizi, crabi, sepie sau scoici
Unii preferă ca intrare
Un lobster fiert, sau melci sau raci.

Apoi sunt fructe de la vită
Ca uger, creier, antricot,
Un mușchi file. La o adică
Măduvi, ficat, rinichi, se scot.

La porc, nu mai aduc aminte
Ce-am pomenit mai sus la vaci,
Cu oasele de la picioare
O răcitură poți să faci.

Aicea frate ai o bază
De carne, de șoric și slană
Să poți să faci, în foi de varză,
Sarmale să le pui ”pe rană”!

Pieptul de pui când se prăjește
E fructul de la o găină,
Și-am încercat fructe de pește
Și crap prăjit, dat prin făină.

Toate le văd. Sunt atârdate
Ca fructele într-un copac.
Le-am strâns și-acuma adunate
Mă fac să-nghit în sec și tac!

Mănânc tot ce se poate-n lume,
Unele scoase din ocean,
Ca să păstrez al meu renume
Că sunt un... vegetarian!

N.B.

Sunt fructe care merg cu tot ce e sărat
Exemplu: gogonele și pepene... murat!

6 decembrie 2021

Ceapa are gust de ceapă / Usturoi - de usturoi.

Ceapa are gust de ceapă și îmi arde gura,
Usturoiul și mai tare, parcă arde șura.
Dar salată fără-de ceapă sau de usturoi
Nu se face niciodată! Nu aici la noi!

Ceapa pusă în salată e un aliment
Usturoiul, dimpotrivă, e un condiment.
Nobilimea și esteteții se feresc de noi
Ce mâncăm la orice masă ceapă și usturoi.

Ei, nepricepându-se în ale mâncării,
Spun că ne miroase gura, suntem ”talpa țării”!

Uite vezi, dacă-i mâncat,
Usturoi și ceapă,
Ești acumă însetat
Trebuie să bei apă!

Numele de usturoi vine dela verbul a ustura, de a da o senzație
de înțepătură.
Și unele epigrame înțepă. N-au gust și miros de usturoi.
Dar înțepătura e mai rea!

5 noiembrie 2021

Cerul gri

Când cerul e gri
Și marea e gri
Și spuma de val - ca de bere.
Un pește argintiu
Cu ochi albaștrui
Săgetează prin apă și piere.
Alge verzui,
Pe cât văzui,
Dansează în apa un vals,
Muzica nu-i,
Chiar de cerui,
Dar algele mișcă ca-n dans.

Marea e gri
Când cerul e gri
Căci cerul în ea se-oglindește.

7 decembrie 2021

Undeva a plouat

Undeva a plouat.
Norii negrii și-au scuturat,
Ca dușuri,
Burțile umflate de apă.

Undeva a plouat
Ca lacrimi.
Lacrimile norilor
Au pătruns adânc
În inima pământului.

Ultimile picături de ploaie
Au creiat unde circulare
Pe oglinda bălților.

Când soarele a apărut de după nori
Pământul l-a primit cu flori
Și tril de păsărele.

15 decembrie 2021

Când ghiociei

Când ghiociei vor străbate prin zăpadă
Și în copaci aud iar rândunele,
Vom spune că e iarăși Primăvară
Și-om căuta pe câmpuri viorele.

Acum o zi Crăciunul a trecut.
E încă anul vechi ce nu vrea ca să moară
Noi n-am îmbătrânit cu înc-un an,
Dar nici nu mai suntem ca odinioară!

26 decembrie 2021

S-a dus încă unul

Adio 2021!

Ne părăsește Anul ăsta.
Cu el o serie de fapte
Devin "Trecut", Adio, Basta,
Istorie ne scrisă-n acte.

Vă amintiți colindătorii
Urau: La anu, sănătate!
Părinții-n cinstea sărbătorii
Ne pregătea multe bucate.

Salat de boeuf și răcitură,
O ciorbă, să te bage-n draci,
Curcă întregă ca friptură,
Pate, sarmale, cozonaci.

Dar azi, aperitive doară.
Noi am rămas precum am fost
Nu mai mâncăm ca odinioară
Ci tragem la mâncări de post.

Se duce anul, poetul din mine
Ureză ca la anul ce vine
Să fie cu sănătate și mult bine.

28 decembrie 2021

La malul mării

La malul mării, printre pini
O bancă stă ascunsă,
De acolo urmăream delfini
Sărind pe apa-ntinsă.

Când valurile năvălesc,
Din cauza furtunii,
De banca udă mă feresc,
Dar vin să prind barbunii.

Căci pescuitul nu-i doar sport
Ce adoarme nervii zilnici
Ci aduce peștii, ca aport,
La prânzul celor jalnici.

7 ianuarie 2022

E noapte de iarnă

E noapte de iarnă. E rece și plouă.
Luna a ieșit dintre nori
Printr-o spărtură de un albastru intens,
Punctată cu steluțe.
Marginile de nori au căpătat
Albeața zăpezii
De pe malurile unor insulițe
Într-un ocean imens.

7 ianuarie

Câinele

Sărmanul câine n-are nici o vină.
Stăpâna s-a mutat la bloc.
Când trebui să-și depună a lui urină
Nevoie e să aibă mult noroc

Să îl apuce atunci când este-acasă
Sau lângă pomul de la colț de stradă
Piciorul să-l ridice lângă casă
Sau lângă gard când se găsea-n ogradă.

Când intri-n ascensor nu este voie,
Nici holul la intrare nu-i permis
Și la adică, dacă e mare nevoie,
Se mai găsește câte-un compromis.

Tu, câine, faci. Stăpâna o să șteargă.
Sau cel puțin așa gândește-un câine.
Dar ea la treaba ei aleargă
Și acolo-n hol rămâne până mâine!

Pân-un vecin ce nu poat-să suporte
Va aduna rahatul într-un ziar
Și înjurând de mamă, tot pe câine,
”...tuți mama mătii, ai făcut-o iar!”

15 ianuarie 2022

Cald!

Iar sub influența lui G. Coșbuc

A-nceput să se-ncălzească
Câte-un pic dar n-a mai stat.
Sunt cu totul transpirat,
Fiind-că a trebuit s-oprească
Aerul condiționat.

Este soare și nu-i bine,
Doar la umbră poți să stai.
Să bei apă nu-i un bai,
Haine umede-s pe mine,
Bere căutai.

Frigiderul nu-i departe
Dar mie lene să mă scol
Trebue să fac ocol
C-am pus berea deoparte,
Berea Skol!

Asta-i bere scoțiană
Dar cu nume suedez.
În zadar eu procedez
Ca să aflu care-i sursa.
Dar cedez.

Mi-am făcut deacuma suma
De pe buze îmi șterg spuma!

23 ianuarie 2022

Paganini

pizzicato

Paganini se grăbea,
Asta-i impresia mea,
Nici el nu știa
Spre unde.

Note grăbite,
Coarde ciupite,
Arcușuri săltate,
Timpanul le prinde
Cu greu.

Dar el a rămas,
O spun toți cu glas,
Al vioarei as,
Un zeu!

Ale lui capricii,
Adevărate suplicii
Chiar pentru clasicii
Violoniști.

Au fost traduse
Pentru pian puse
Și unele aduse
La acordeoniști!

26 ianuarie 2022

O zi...

Tipică pentru pensionari

Bună dimineața lume
Iată m-am trezit.
Viața plină e de glume
Doar de povestit.

Timpul trece, fuge-n goană,
Nu știu ce-l zorește
Poate e teama umană
Care nu-l oprește.

Fără să băgăm de seamă
S-a și înserat.
Înc-o zi fără-de dramă.
Vremea-i de culcat.

Și pe an sunt câte? Ghici.
Doar trei sute șaiszeci și cinci!

2 septembrie 2022

Când ai optzeci și șapte plus

Când ai 87 plus
Și n-ai ajuns acolo, sus,
Nici nu te-au înmormântat
Dară la index te-au plasat,
Fi tu atâta mai deștept
Și cu atât mai înțelept,
Fă-te că ești mai așezat
Pe cei din jur ai ascultat!

Fă tu ce crezi că vrei să faci
Să-ți placă ție, nu să placi,
Căci pentru tine tu trăiești
Și nu pe ei să-i mulțumesti!

Tu ești cu atâta mai presus
Când ai optzeciși șapte plus!

18 septembrie 2022

Serie
de epigrame și catrene
de la A la Z

Plachetă închinată lui Melitta care m-a susținut întotdeauna
Un amestec de rime cu intenție dar fără otravă.
Orice încercare de a mă aduce în fața unui juriu va fi înjurată.

Epigrama

Patru rânduri, patru rime,
Un subiect de-nțepătură.
Epigramele succinte
Lasă semne de arsură.

Epigramele-s acide.
Ele urcă, sau doboară.
De pe unii îi ucide
Pentru alții-s o comoară.

Epigrame au fost scrise
Contra celora cupizi
Ne fiind de loc omise
Persoanelor de candizi.

Epigrama-i folosită
Ca și o caricatură
Care poate să surprindă
EUL în a lui postură.

Epigrama-i epigramă
Ori cum vrei ca s-o descrii.
Pe scurt, ca o telegramă,
Cum începi, termini s-o scrii!

Actorului Ciupi R

În fața unui public spectator,
Cu dialoguri ce nu-ți aparțin ție,
Schimbarea feței nu-i fățarnicie
Ci e talentul, mare, de actor.

Aida Hulubei la 26 Martie

În loc de La Multi Ani!

Bilingualei doamne scriitoare
Omagiile mele le-aduc la pragul ei.
Cinci versuri mici trimit, nu o scrisoare,
Sărbătorind Ics-Icsa * aniversare
Te felicit Aida Hulubei!

* Unei Doamne nu i se dezvăluie vârsta

Amurg roșu

Soarele-i roșu,
Cerul e roșu,
Piatra e roșie,
Zidul e roșu,
Lacul e roșu,
Barca e roșie,
Umbra e roșie,
Foaia e roșie
În amurg.

Alfred Friedland

La 85 de ani

Noua carte de vizită

AF 1

Fredy :chimist, inteligent,
Surd, șchiop, mergând cu pașii mici,
Iar peste toate exigent!
Ai împlinit opt zeci și cinci!!

AF 2

Fredy dragă, impozanța
Nu face măcar doi bani
Dacă tot nu-auzi femeia.
Surd la opt zeci și cinci de ani!

AF 3

De ești șchiop și nu poți fuge,
Nu auzi, dar plin de bani,
Surditatea-i o minune
La opt zeci și cinci de ani!

Anonimul

*Artistului de cinema al cărui nume
adevărat nu îl cunoaște nimeni.*

Pe mormânt nu-i a lui nume
Ci al lui pseudonim
Scris pe piatră, ce ne spune:
Aci zace-un... Anonim.

Apropo antisemitism

Valuri de antisemitism spală lumea

Evreii toți, fii ai lui Eva,
Sug dela alții chiar și seva!
Un caz real, vă amintiți?
Evreice-au supt și...președinți!*

**Vezi cazul Monica Levinski*

Aqua Marin

In vitrina bijutierului.

Ce m-atrăgea așa din plin
La un pal aqua-marin?
Nu mărime, nici valoare.
Dragostea pentru ...culoare!
(Ci a lui colorit de ...mare)

Ariela Raveh

Portret

Ea nu-i conservativă,
Ci e non-conformistă!
E foarte combativă
Și este feministă.

Ăsta sunt

Auto critica sinceră.

Eu am momente-n care
Mă simt prea plin de mine.
Atenția îmi este la ce voi vrea să spun
Și nu mai bag de seamă ce de la altul vine.

Avarul

Tremurul lui nu-i Parkinson
Și nici nu-s ticuri anormale
E poate-un tremur, un frison,
Să nu piardă parale.

Bacoviene

De o săptămâna ploua și e vreme urâtă.

Bacovia 1

În vânt puternic și viclean
Ramuri de pom se frâng.
Afară-i gri Bacovian
Cu nori de plumb ce plâng.

Bacovia 2

Bacovia în gri trăia.
De ar fi fost un om integru
Ziua că-i gri o descria
Când noaptea totul-i negru!?

Bacovia 3

Văzând a lui fotografie
Fața-ți devine plumburie
Capeți pe loc melancolie!
.....
Citindu-i înc-o poezie
Te sinucizi ... cu bucurie!!

"Baia Muzicală" a lui Gepo

La sceneta "Baia muzicală" pe care mi-ai trimis

Tu ți-ai ieșit din minți!
Cum să mă spăl pe dinți?
Acum îmi spăl dantura
Și doar îmi clătesc gura!

Băiat destept

Părinții lui i-au spus că el are carismă.
Băiat deștept fiind, el, chiar ajunsese mare.
De n-o să-și facă-n gura lui o clismă
Ca pasărea ce pierde pe limba ei, dispare!

Benzina de Sâmbătă

Am fost rugat să lucrez Sâmbătă
Pentru o rafinărie de benzină.

Sfânta Sâmbată s-a dus
Și nu am primit chenzina
Dar și eu nu le-am mai spus
Cât o să-i coste benzina.

Blonda

Tineretea bat-o vina.

Dracu' a-nțarcat... Bălaia
Pe plaja de la Mamaia.
Ea la soare s-a înegrit
El cu dânsa s-a... pârlit.

București

Vai, amintiri de altă dată!
Unde-mi sunteți voi Bucureștii?!
Când Piața Amzei, cea bogată,
Arată azi – ca ieri Dudeștii!

Cadou de la prieten

Ferește-mă Doamne...căci de prieteni mă feresc singur.

Vroiam ca să citesc o poezie
De ziua mea, cum altora scrisesem poezii.
Dar "un prieten", plin de curtoazie,
În șoaptă, la ureche, numai mie:
"Dece te ții la vârsta asta de prostii?"

Cea mai "cinstită" casă

"Casa" era știută-n lume
Că are "fetele" model
Ca să-i rămână al ei renume
Că e cel mai cinstit... bordel.

Calamburescu

E nefiresc ca să vorbești
Din calambur în calambur.
Pe unii oameni îi jighești.
Ce-ar fi să ți le bagi în....

Ce o să fie?

Am fost preocupat de bătrânețe
Și ce-o să fie-n anul Două Mii.
De atunci sunt la a doua tinerețe
Și deci mă preocup doar...de prostii!

Cioran Emil 1

Scriitorul și filozoful Emil Cioran a scris
un articol din care citez: "Munca tâmpește pe om"

Cioran a scris că munca ne tâmpește.
Scriindu-ne, de fapt, el a muncit.
Deci întrebarea ce mă chinuiește:
Era sau doar scriind el s-a tâmpit!

Aceluiași Emil Cioran

"Munca tâmpește pe om" citat din E. C.
Dacă puteam ași fi înapoiat articolul marelui filozof.

Să-i dăm lui Cioran foaia-n mână
Spunându-i că dacă tăcea
După vechea zicală română,
Scriitorul... filozof rămânea!

Când Ciupi râde...

Comicul Ciupi Rădulescu născut Gheorghe Ciupercă

E un impuls ce nu-l înfrângi
(Așa ceva să poți s-auzi)
Când Ciupi te-a făcut să râzi
Post mortem, ți-a venit să plângi!

Coarda si Peștele

De ții o "Coardă"-n strune,
Vorbind pe românește,
O lume-ntreagă spune
Că ești de fapt un... "Pește"!

N.B.

Și vioristu-o freacă,
Cu deget o ciupește,
Dar nimenea nu-i spune
Că el ar fi un Pește!

Colegului de proiect

A adormit la lucru

Atuncea când lucrezi
Ai dreptul să visezi
La un salariu mărit
Dar fără...sforăit!

Celeste Aida

Aida a rămas o celebritate... celestă!
Hulub - (Porumbel) - pasărea Păcii.

La Verdi-ai fost divină și celestă
Dar tu te-ai dovedit a fi modestă
Și căutând un nume cu teme
Ți l-ai ales: Aida Hulubei!

Chelnerița

Pe musafiri îi servește chelnerița
Care îs EU și chiar că mă simt bine.
Când grupul nostru o au pe Luminița
Melitta-i mulțumită doar... de mine.

Cimitirul

*Condițiile de la cimitirul Hof Hacarmel
(vechi)*

Să fii un mort în cimitir
Nu este nici un chilipir.
Ai UN closet, să-ți fie clar,
Cu un WC și un pisoar?!

Sau:

Ei au murit. Doamne, ce soartă!
La zeci de mii e un calvar
Să ai closetul lângă poartă
Cu UN WC și UN pisoar!?

Ciupi Rădulescu

La epigramele trimise

Ai pus pe hârtie catrenul
Ușor, elegant cu avânt,
Și apoi ai plecat fluierând
Trecând șuierând ca... trenul.

Răspuns actorului Ciupi Rădulescu

Zicea că am în mine microbul scenei

Exact cum spui, în mine-i un microb,
Eu nu mă scuz și nu vreau să par snob,
Antibioticile ce le-am încercat
Nici până azi nu m-au... dezinfectat.

Credinciosul

Vorbești la cel de sus,
IL crezi și-ÎI ești fidel.
Problema ta începe
Când tu-l auzi pe EL!

Celui ce nu-și recunoaște vârsta

Câți ani ai? Tu dai din umăr.
Constatarea este tristă
Nu mai ești în vârstă tânăr,
Nici nu ești tânăr în vârstă.

Cultura generală

„Cultura generală” e ce nu ai uitat
După uitarea celor ce noi te-am învățat”
A spus Domnul Grigore,academician, Moșil
Condiția rămâne să nu devii... senil!!

Deconectata

Doamna s-a interesat cine sunt ” actualii liderii” ai literaturii
românești căci, prin emigrare ei, s-a deconectat.

Am auzit c-ați declarat
Că v-ați ”deconectat”
Atuncea când a-ți emigrat.
Eu am crezut că-i snoavă
Dar chestia-i mai gravă.
Pentru-o a ”cărții roabă”
Matale ești o snoabă!

De Hanuca

Lui Teșu Solon

Dacă aprinzi o lumânare
Pentru că e Hanuca
C-un chibrit s-o faci, don Teșu,
Nu cu epigrama mea.

De ziua ta

Melitta:
Precum se vede am secat.
N-am rime pentru tine.
E Ziua ta. Ce dar ți-am dat?
Urările de bine.

De ce scriu?

M-ai întrebat ce strâng acolo-n carte,
Ce măzgălesc cu-atâta frenezie,
Tu nu-nțelegi că după a mea moarte
Nu-mi mai rămâne timp de poezie?

Dedesubturi

Are sau nu are...?

Nu căuta căci e-n zadar.
Cum pantalonii-s strânși prea tare
Pe de desubt se vede clar
Nici un șiret măcar nu are.

D-lui Director General

Adrian Hillel

*Amândoi ne-am născut în zodia Peștelui.
Caracteristicile fiind: fantezia, sensul
umorului, adaptarea la orice situații dar și
fîtiluri scurte;
avem ceva aparte în noi...
Tu ești Director, eu sunt poet...
La mulți ani,
Lupu*

Cum trece timpul, Doamne,
Să-ți amintesc nu strică
Când eu mergeam la dame
Tu încă erai... icră!

Dr-ului Thomas Gordon

Urolog

Ți-am dat pe mâna pe-al meu tată
Ca să îi umblîi la prostată
Și n-a fost lucru în zadar
Căci poate face pipi iar.

N.B.

Nu ai putut s-o faci să-i "stea"
Dar poate face... pipi-n stea!

Dr Best

Doctor Best, chirurg faimos.
Numele, ca chestie,
Se traduce „cel mai bun”
Da-i tăiat din... Bestie!

E-mailul

Stau la fereastră (*) și aștept a ta scrisoare (**)
Ca și pe vremuri o aștept cu nerăbdare...
Ași vrea să văd poștarul, dar în van
Căci astăzi se-nfîltrează prin... ecran.
(*) Window (**) E-mail

Erotica

*Unui tip pragmatic ce nu se uită
la filme albastre.*

Erotica, ca film, în sine
N-a fost și nu e pentru tine.
Nici când nu te-a atras văzutul
Ci ție ți-a plăcut... făcutul!

E prost...

Prostata să o porți cu tine,
Mi-au spus, nu are nici un rost.
Dar când e vorba despre mine
E prost, măi tată-i prost!

Flori la nuntă

În ziua nunții, 8/8/59, nu am găsit flori în tot orașul.

Nemai găsind o floare-n cale
Și pentru a fi mai abitir
Am cumpărat buchet de calle
La poarta unui ...cimitir.

Farsorul

O lume-ntreagă îl cunoaște...

E un farsor de mare clasă.
Încearcă totul, nu se lasă,
Le-nvârte-n vorbe, nu greșește,
O lume-ntreagă păcălește,
Și rare ori nu reușește!
Iar dacă nu a reușit
Atuncea spune:" am glumit!

George Popovici - Gepo

ing.(ret.), poet, textier, s-a născut la 14 februarie...

La unii-n "paișpe li se rupe"
(Și nu-i nici o aniversare.)
El ca s-arate că nu-i pasă
Ia 14 - data de naștere.

Gânditorul

Prin buzunare bate vântul,
Prin cap nu-ți trece a glumii.
Te așezi încet, te iei cu gândul
Și atunci " penseur,, te vei numii!

Gloria veșnică

Politicieni drepecți ce s-au săturat de politică.

Ran Cohen și Beilin Yossi
N-o să mai împartă prăzi.
Părăsind politica
Nu vor da nume la...străzi!

Guraliva

Când începe să vorbească
Nu mai știe să s-oprească.
Guraliva -în tăcere-
Este o mare plăcere!

Înaltele sfere ale culturii

Cultura-adevărată vă curge prin artere
Deaceea voi trăiți în înălțate **sfere**
Privind în contemplare ființele umile,
Noi cei de jos, trăind în ale noastre **bile**!

Încrezutul

Fiind un tip simpatic și foarte încrezut,
Împrăștiind în juru-i carismă și lumină,
El crede tot ce spune și-i musai de crezut!
Cu "El" începe lumea, la "El" ea se termină!

Înțepături

Tu pictezi. Ai spus în ironie că eu sunt „un Eminescu”

Prima

Crezut-ai că ești Berindei,
Aman, Tonitza, Andreescu?(*)
Te anunț de acum că ”Tu” ești „Ei”
Așa cum eu sunt Eminescu!

(*) Pentru cei ce nu știu: Cunoscuți pictori români.

A doua

Fiindcă sunt bine crescut
Nu cred că sunt ”un Eminescu”.
Dar tu ca pictor ești un ”...escu”
Adică un necunoscut.

Într-o zi o să treacă Corona

Femeie ești, carne și oase,
Cu trăsăturile frumoase.
Figura ta o să se vadă
Când masca asta o să cadă.

Originea

”De origine”, adică de la izvor,
”Obârșia” e de fapt, ”de sorginte”,
Sau ”din sursă”, cu alte cuvinte,
”Origină solidă, popor.”

La 52 de la nuntă

Melitta,

Acum, de dimineață, sunt la o ședință.
N-am cum să-ți spun ca lumea: LA MULȚI ANI,
Urări de lucruri bune și sănătate multă
Acum că-aniversăm CINZECI ȘI DOI DE ANI!
Cu dragoste, Marcel

La un nonagenar

Din ebraică după poezia lui Hanania Reichman

Un tânăr ziarist unui nonagenar îi dorește:
Peste o decadă să te văd înconjurat de nepoți!
Se uită bătrînul la el, dă din cap și zâmbește:
Arăți destul de bine și cred că o să poți!

Liviu la peste...80

Mare admirator a lui Jacques Brel

Liviu Iosub, de ziua ta
Eu, ne fiind Jacques Brel,
(Poet și cântăreț de fel)
Promit solemn: nu-ți voi cânta!
Urarea mea o voi semna:
Marcel.

Logofătul

Logos în greacă - discurs, cuvântare

Logofătul, la Curtea Domnească,
Nu era denumire în vânt
El probabil știa să vorbească
Cum e azi... purtător de cuvânt!

Lui Michaela și Matei

La aniversarea nunții.

Ziua de nuntă a trecut
Și eu ocazia am pierdut.
Să felicit n-am apucat
C-am fost mereu preocupat
Ca să nu uit...deci am ratat.

Lume, lume...

Lume, lume, lume, ah! Cât vă iubesc!
De acuma încolo eu atât doresc
Ca și voi pe mine să mă mai iubiți
Pentru restul vieții cât... o să trăiți!

Mai tare ca tine

Lui Liviu

În cerc la noi nu ai răbdare
Și sări în vorbă sec și dur,
Tăindu-ne orice narare
De dragul unui calambur.

Marcel Meir Shai 1

Ca un șperaclu adevărat deschide orice ușă.

Eu nu cunosc vre-un minister,
Orchestra sau cenaclu,
Care să aibă un mister
Pentru Marcel „Șperaclu”

Marcel Meir Shai 2

Pentru el nu există uși închise!

Cum poți numii pe Marcel Shai?
Ce denumire îi dai, tu?
De-i vorba alt nume să-i dai
În românește : Paspартu!

Mărțișorul

*Pe urma lui George Popovici care avea
”mărțișoare” pentru Luni, Marți, Miercuri și Joi.*

Când UNU Martie o să cadă
Să zicem Vineri, mărțișor
Eu vreau ca să mi-l dați în... cadă
Umplută ochi cu-n ...vinișor!

Modestie

Modestia mă omoară

Am vrut să am și eu o poezie
Așa cum pentru alții am compus
Dar n-am găsit cuvintele de spus
(Să nu se creadă că-i o "Odă Mie"!)

Muzica de azi

*Un tinereț a interpretat FUGA DE BACH, la ghitară electrică
acompaniat de un DJ la 180 de decibeli!*

Oh, ce minune! Când i-am ascultat,
La modul-n care au interpretat,
Tot ce-am putut să spun a fost un AAH...
Acum am înțeles Fuga lui Bach!!

Și suportând ce am auzit
Am înțeles de ce-a FUGIT!

Naufraziata

Pe o insuliță pustie.

Împrejmuită doar de ape
Închisă ca într-o capsulă
„Dorința mea cea mai fierbinte
E ca să fiu și eu insulă!”

Nepotism

O boală universală.

Nepotismul ca atare
E o binecuvântare
Căci el pune pe picioare
Mai ales pe cine n-are.
Dar păcat că el dispare
Cu bunicul care... moare!

Neștiință

Cunoaștem ce-i viteza luminii
Iar gravitația o știm.
Mirarea mea doar o exprim:
Care-i viteza-ntunecimii?!

Nu-i mai ușor.

Nimic nu-i mai ușor decât să pun în versuri
Cuvinte ce rimează și ce se potrivesc
Cu starea sufletească, cu ale mele păsurii,
Depinde numai dacă pot să le povestesc!

Noi vrem pământ

Coșbuc nu s-a născut în Israel?
Eu cred că da și pentru mine-i Sfânt!
Likudnic ar fi fost, din Ariel
Și atunci e clar c-a scris „NOI VREM PĂMÂNT!”

Nume vestit: Lupu

*Domnitori ai Moldovei și Mitropoliți s-au
numit Lupu: Vasile Lupu, Dionisie Lupu,
Ștefaniță Lupu, etc.*

M-au întrebat: Ești Os Domnesc?
Pe mine se-n înroșise derma.
Că pâna azi stau și gândesc,
Ce are osul și cu sperma?

Numele Muzei

Ce nume s-a găsit pentru o Muză
A poeziei lirice – Euterpe!
Părinților nu le-am găsit vreo scuză,
Nu-i rimă pentru ea. Doar...cârpe!

Om serios

De nimeni nu mă leg,
Nu fac la gură spumă.
Nu toți mă înțeleg,
Căci eu când râd serios
Vorbesc în glumă!

Origine certă

Românii se trag din romani, e precis!
Priviți a le lor capitale.
București ca și Roma, amândouă-au decis
Ca să arate...paragini totale!

Pagină cu rime

Zi de zi mă văd în oglindă
Ca să pot să mă bărbieresc.
Ridurile au început să mă prindă.
Nu regret că îmbătrânesc!

Paiate De Leoncavallo

Compozitor în travesti?
Ce, s-a crezut la carnaval?
Acela ce-a compus "Paiate"
Era sau „leu” sau era „cal”?!

Panseuri

Când "panseurile" gândite
Sunt înscrise pe hârtie
Nu mai sunt panseu –"gândire,,
Ci pot fi, chiar, "poezie,,

Panseu strangulat

Cu o hernie strangulată,
Dacă la loc nu e băgată,
Ori de urgență operată,
Ajungi în Rai!

Parafrază după Eminescu
Lumea interlopă se p..... pe legi și oameni
Dar dacă eu ași fi fost ca Vlad....

.....
Unde ești tu Coane Lupu
Să dai iama-n derbedei
Să le-arăți ce-i aia zdupu'
Ca să ne mai scapi de ei.

Pardon

Am vrut și eu să mulg, odată,
Numai că eu, ca un zevzec,
Din grabă mare am intrat
Nu sub oaie ci sub berbec!

Pastile de fier

Ferro grad

Primești pastilele de fier
Căci ai îmbătrânit.
De aia, dragul meu, arăți
Atât de ruginit.

Patriarhul

*În revista „Maximum” a apărut fotografia
Preafericitului Patriarh Daniel al României
decorând pe Marcel Shai.*

Preafericitul Daniel
Citind în „Maximum”-n revistă:
Eu îl cunosc pe Shai Marcel, "
Sunt fotografiat cu el
Și alt Marcel nu mai există!"

Pe muntele Rigi

Ne-am suit pe Rigi, drept cum ne-am sculat
Căci de dimineață aeru-i curat.
Am ajuns pe culme și am inspirat
Aerul de munte cu iz de..cârnat!

Weggis 26-07-2008

Pensionara

Iată-te ești pensionară.
Parcă ai fi o domnișoară
Ne legată de-un contract
Și-ai mai vrea înc-un ...contact.

Pesah 2021

La urarea mea de "Hag Sameah"

Știindu-te că ești un Domn
Nu m-am mirat că tu mi-ai scris,
Dar brusc, când m-am trezit din somn,
Am constatat c-a fost un vis.

Pesah 2021 Variantă

Știindu-te că ești un Domn
M-am bucurat că mi-ai răspuns
Dară trezindu-mă din somn
Am constatat că n-a ajuns.

Pianistul, Cristian Colan.

Pe clape de pian - artist.
Tu ești un maestru, pianist,
Dar spune, muzica-i divină
Din alcool sau cocaină?

și încă:

Pianistul, C.C.

Stând la pian tu ne ai dat
Momente culminante.
Ești un talent, dar ce păcat,
Plin de stupefiante.

Poetul modern. MP3()*

Azi nu mai sunt poeme pe pagini de caiete
Și nici sertare pline de coli și de hârtii.
Poet sărac cu duhul sau geniile poete
Le au înregistrate doară pe disk-on-key.

(*) – Mare Poet generatia3

Poker

Cum astăzi REGII nu-s la modă
Iar tu nu vrei să fi VALET
De dânsa-i DAMĂ adevărată
Caut-a fi tu AS perfect!

Prânz bogat

Prietenii au fost invitați la masă...

Pe voi cu toți v-au invitat
La un ospăț de neuitat.
N-am fost părtaș la bucurie.
Eram la... colonoscopie!!

Președintele Bush

E criticat de toți

Politica americană
E ca o comedie bufă
Având pe Bush ca președinte.
Ce dracul vreți când Bush e ..tufă!

Primavara arabă

Dupa moatea lui Gaddafi

Traducere din ebraică

Încă-un nebun a mai plecat
S-a dus. E mort. Linșat!
Au mai rămas Bașar Assad
Și Ahmedinigead.

Prostia

Nu e nici o întrebare.
Toată lumea doară știe
Când e vorba de prostie
Este boală dar nu doare.

Proverbe vechi

*- A căzut din lac în puț-
Așa cum se traduce în viață.*

Era să mă înec în lac
Și să se stingă-a mea steluță
Când ma salvat nenea Mihuță.
Probabil că i-am fost pe plac
Că luându-mă sus în căruță
Am cam căzut din lac ... în p...!

Purim

Când m-am născut era Purim
Și toții petreceau sublim.
Încet, încet, am învățat
Că-n viață totu-i un...rahat!

Rasistul din mine

Pentru a nu mai fi rasist
Nu mai vorbesc de marocani.
Rămân pe-a mea și chiar insist
Sunt doar evrei...portoricani!

Răstignirea e pe cruce

Doamnei care a trecut operație de calus.

Răstignirea e pe cruce, în picioare,
Având cuiele bătute ca-n Isus!
Dar la tine când ai spus: " Vai ce mă doare..."
Aveai cuie. Dar picioarele... în sus!!

Regală

De unde vine expresia "os domnesc"

Carol Sigmaringen, pare,
Că fiind de neam regesc
Având-o așa de tare
Îi spunea că-i ...os domnesc.

Rime reale

Când ai ajuns în prag de bătrânețe
Și vrei să te ocupi de poezie
S-a dus cu rimele din tinerețe
Rima-i reală, nu e fantezie.

Sau:

Trecut-ai pragul „tinereții”
Și te ocupi de poezie?
Rimezi semnele bătrâneții
Reale, nu din fantezie.

Ping – pong literar

*Intre M. L. și George Popovici (textier
român și... prieten)*

Război sau Pace? M. Lupu

Dacă eram, eu, Lev Tolstoi
Scriam că Pacea-i o poveste
Căci Pace n-a fost și nu este.
De când mă știu e doar RĂZBOI!

Răspunsul lui George Popovici

La ora 16.21

Există și volumul doi:
Dar după viață ce vei face?
Noroc că nu ești Lev Tolstoi
Și, vei putea dormi ...în pace!

Răspund eu: Așa crezi tu! Ascultă pe religioși..

La ora 16.44

Mai e o frică ce mă sapă
Că nu voi fi lăsat în PACE:
Promisiuni că ne desgroapă
Mesia când se v-a întoarce!

Mă liniștește Gepo

La ora 16.44

Când va veni a doua oară
Pe nimeni nu va deranja
De-ți va placea cum e pe-afară
Tu singur te vei ridica!

GX Gepo

Românca la Madrid

De-ți iei una din România
Să-ți fie traducătoare
„Comerciante en Gran Via”
Sunt „tâlhari la Drumul Mare”

Rouă

Lacrima dimineții, pe obrazul frunzei,
Nu-i lacrimă de durere.
Dar raza soarelui o va usca
Lăsând o pată alburie pe verdele intens.

Rugămintea mea

Într-o zi o să dispară și ei!

Când Bibi și cu Sara vor pleca
Eu am la ei o mare rugămintă:
Pe Yair, necioplitul, să îl ia
Ca nu cumva, din grabă, să îl uite!

13 august 2017

Rufe curate

*În zilele noastre săpunul miroase a tot ce
vrei dela mimoze la pepene galben*

Pe vremea mea lucruri spălate
Știai precis că sunt curate
C-aveau miros, cum să vă spun,
Miros curat de la...săpun!

S-a dus crucea?

*O bancă din Dubai a devenit sponsor al
clubului Real Madrid.*

*Real Madrid șterge Crucea de pe stema
clubului! (ziarele)*

*Mâine se v-a interzice facerea crucii la
intrarea în teren și la marcarea golurilor!
Poimâine vor primii covorașe de
rugaciune... și vor trece circumcizie...?*

Real Madrid – sponsor Dubai.
Pentru ca banii mulți să curgă
Și crucea de pe stemă-ncurcă
Dai crucea jos - nu-i bai!!

Sărmana

Părerile sunt convergente
Stimata doamnă-i insipidă!
Nu e printre inteligente
Dar cert este... stupidă!

Sculptura

*După o vizită într-un parc de statui
moderne*

Sculptura iese-o feerie
Efortu-i mare, dur, dar lent.
Pe când să scrii o poezie
Nevoie ai doar de...talent.

Scurtă biografie

Prietenului - de ziua ta

O viață ai trăit în forță
Și ai făcut tot ce ai vrut.
Puterea ai făcut-o torță
Și ce a mișcat tu ai

Soția preotului

Asta da nevastă!

Ca mirenii să nu vadă
Preotul făcând-o "lată"
Ea știa să îl ascundă.
El prelat și ea.... prelată.

Prelat - demnitar eclesiastic

Prelata - pânză groasă impermeabilă

Sprinterului Usain Bolt*

9,58 secunde la 100 metrii?!

Usain Bolt e-un apucat!
Termină „suta” în secunde!!
Ne râde-n față,dar ascunde
C-are un șurub...deșurubat!

**Bolt (En) =Șurub (Ro)*

Tot lui Bolt

El termină o „sută” cât altul doar clipește.
Aici a fost și... nu e! Atuncea să-l ia naiba!
Te întrebi pe tine însuți: Lui Bolt ce-i mai lipsește?
Șurub cu piuliță și poate chiar și șaiba!

Sfat bătrânului meu prieten

Lui Varujan

Să fii atent, mâine te naști.
(pentru a 74-a oară)
Să nu respiri și să nu caști!
În aer virușii ce zboară
Pe pruncii proaspeți îi omoară!

Ștefan Cserni la 67

Călătorește prin lume după proiecte

Nu mai fuge Ștefan bacși
Din proiecte nu scoți bani.
Ia mai stai la coada vacii
Ca să-ți spunem: La Multi Ani!

Stresatul

Era presat, preocupat și aferat
Mereu în fugă sau în deplasare,
Încât la urmă a întârziat
La propia-i înmormântare.

Stresa, stațiune de odihnă

Având ca toți ceva de dres
Am căutat cam mult adresa
De a ne relaxa de stres
Și am găsit-o ici la... Stresa!

Suferindul de prostie

Când acel suferind de prostie
N-o duce cu el în tăcere
Ne aduce la toți, mie, ție,
Bătaie de cap cu durere.

Sultanul Modern

Nu-i numai islamist
Și bun propagandist.
Cu toate că-i semit
E mare-antisemit!
Visează a fi sultan
Și-l cheamă Erdogan.

Sus pe Rigi

Sus pe Rigi se trăiește domnește.
La 1.800 aer bun, parfumat,
Cu-un menu ce în aer plutește:
Țap de bere, muștar și cârnat...

Weggis

Sfârșit tragic

*Internând tatăl în spital, copiii au vândut tot ceea ce
au putut...*

Avut-ai viața furtunoasă,
Plină de bani și de femei.
Să stingă o viață așa frumoasă
De grijă au...copiii tăi!

Străbunicul

De-oi mai trăii voi fi și străbunic.
Nu m-am gândit la așa longevitate.
E plin de străbunici, nu sunt unic
Și totuși e ceva cu astă etate.

Surdul

Pe Beethoven l-am înțeles în clipa-n care
M-am ridicat să părăsesc o adunare
În care conferențiarul ne vorbea.
L-am auzit fără să înțeleg ceva.

”Tablete,,

*Neurologul Prof. Dr. Jean Askenasy a
publicat cartea cu numele de mai sus*

Eu tabletele le-nghit
Nu le iau pentru citit.
Le păstrez cât mai departe
Nu le strâng în nici o carte!
Le voi lua de sunt bolnav
Doar când cazul este grav.

Cu respect,
Asta este părerea unui "bur ve am haaretz"

La medicamente în dulap
Ai adăugat cartea ”Tablete,,
Acum toate fiind complete
Nu vor mai fi dureri de cap!

Tardivă...

Acum îmi arăți poza asta?

Privind-o pe frumoasa X
În poza ei lascivă
Mi-am amintit brusc și la fix...
Dar clipa e... tardivă!

Trei Grații

Mi-a arătat tabloul cu trei femei plinuțe
În nuditate, goale, cu zâmbete duioase.
„Ai mai văzut,” îmi spune, „trei grații mai drăguțe?”
Iar eu i-am dat răspunsul: Trei grații sau trei grase!?

Ultima dorință

Sătul de raze și de ace
Lăsați-mă să mor în pace,
Bărbat în plină energie,
De-un sifilis sau... diarie!

Unui prieten "bun"

Am încercat să-ți portretez
Nobila ta figură
Dar cu regret, când creionez,
Iese-o caricatură.

Unui prieten nonagenar

Pe Facebook apari că iar te-ai născut
Dar nu ca-n alți ani cu mese petreci.
Probabil Corona-i de vină și n-ai mai putut
Tocmai azi când ai împlinit nouăzeci!

Unor prieteni

*Care nu catadicsesc să confirme e-mailuri
personale*

Din când în când v-am scris câte un vers.
Cum nici un semn de viață n-am primit
E clar că n-ați citit sau chiar le-ați sters.
Pisici și câini eu n-am să vă trimit!

Unui șovinist oarecare

Am înțeles că ești șovin
Nu numai din comportament
Dar mai ales, din aparent:
Privirea-ți de bovin.

Unui drogat

Atâta doar mi-a trebuit
Văzându-te cum mi-ai zâmbit,
Vocalele eu le-am schimbat:
Da, esti drăguț, dar ești... drogat!

Unui „prieteni”

Am încercat în mod concret
Să-ți creionez figura.
Dar ghinion, nu e portret
Ci doar ... caricatura!

Unui Inginer constructor

Cu cască și bocanci de fier
Ești un adevărat bărbat.
Așa îmi pari pe șantier,
Cu pieptu-ntins, bombat.

Dar când te-ntorci la doamna ta
Și te întinzi pe pat
Ai și-atunci cu ce "turna"
Tot din beton armat?

Unui cofetar leneș *Prăjitura nu era proaspătă.*

Tu mi-ai dat ca să gust o bucată.
Eu ți-am spus mușcând-o cu gura:
Asta nu-i prăjitură uscată.
De vechime s-a uscat prăjitura!

Urmașii

Poetul, bardul, cel mai mare
S-a dus și ne-a lăsat orfani.
Urmașii nu făcem doi bani
Dar vom creia în continuare.

Violonistului

Varujan la 71 de ani Cozighian

Eu nu fac asta pentru bani
Și n-o să-ți cânt ție în strună.
O știi pe-a mea, una și bună,
Vreau să-ți urez doar " La Mulți Ani"!

Violonistului Varujan

Arcușul tău trecut-ai pe corzile viorii
Și-ai scos o melodie ce ai aruncat-o în lume.
Când o ascult și astăzi simt că mă trec fiorii
Și mă întreb eu însu-mi: ce ai ascuns în strune?

Varujan se apropie...

încă puțin...octogenar!

Te-ai cățărat până la astă vârstă
Spunând că n-a fost greu urcușul.
Ași vrea să știi-n afară de nevestă
Te-au ajutat vioara sau arcușul?

Lui Florina Cozighian

La a nu știu câta aniversare...

În tribul lui Cozighian
Trebui să fi muzician!
Sau viorist ca Varujan
Sau, ca Florina, la pian.

Vecinii

Foști prieteni

Au stat poart-n poartă,
Prieteni buni, la toartă.
Apoi s-au despărțit
Dar s-au reîntâlnit.
Ce a mai rămas în loc?
Azi sunt vecini... de bloc?!

Viespe

„Ca cadou” unuia ironic

Înțepi ca o albină
Dară în loc de miere
Lași, celor fără vină,
Un gust amar de fiere!

Vârsta femeii

La o femeie vârsta e în mers.
Sunt ani ce alunecă revers
Pe fond de ten, lucios, ca ghița,
Cu atât mai gros pe cât de lungă-i viața.

Vânzarea

Presa română e plină de articole disperate.

Așa precum apare-n ziare,
Români cu spirit de echipă,
Speriați că România Mare
V-a dispărea peste o clipă
Au căutat chip de salvare
Și-atunci... au pus-o la vânzare!

FEREASTRĂ SPRE ANOTIMPURI ÎNDEPĂRTATE

Album de fraze cu rimă

Închin această plachetă lui Melitta, cea care întotdeauna m-a
îndemnat să scriu.

Vorbesc de vers? Caut o rimă?
Ce este azi o poezie?
Un text în alb care exprimă
Prin fraze vagi o fantezie!
Marcel

Taina Poeziei

Apariția unei cărți de versuri este, mai ales ca exercițiu sentimental, un prilej de satisfacție spirituală și de bucurie. O bucurie împărtășită. Nu cred că există cineva care să nu fi scris în toată viața lui, măcar odată, un vers, o strofă, o rimă. Poezia face parte din natura umană. Ea este partea cea mai discretă și mai fragilă a sufletului. Poate și de aceea, cei mai mulți se feresc să o dea la iveală și rămâne, prin urmare, o taină. Poezia are, însă, multe motive și forme de exprimare sau, mai bine zis, de exteriorizare a unor sentimente și trăiri stratificate în timp. Asemenea stări emoționale rămân, de cele mai multe ori, ascunse celor din preajmă. Fie din pudoare, fie din teama unor interpretări mai puțin delicate. Ar fi păcat, totuși, ca astfel de fulgurații lirice să rămână la nesfârșit ascunse.

Prin natura ei sinceră și curată, poezia lui Marcel Lupu depășește cu nonșalanță atât barierele psihologice pomenite mai sus, cât și prejudecățile estetice inerente oricărui demers creativ și se înfățișează cititorului cu sinceritate și prospețime.

Pe de altă parte, e nevoie de mult curaj să te apuci în toamna vieții de scris versuri. Anotimpul înțelepciunii vine și el cu multe precauții, când pornirile lirice sunt atent cenzurate. Iată, însă, că poetul are curajul necesar să se aventureze pe tărâmul metaforelor și o face cu dezinvoltură. E un semn de prospețime spirituală și un frumos exercițiu de entuziasm. Am citit cu plăcere, cu atenție și curiozitate profesională

manuscrisul acestei cărți de versuri și am simțit emoția puternică a unor reușite schițe de pastel, precum și poezii intime care transmit o stare sufletească plină de sensibilitate și nostalgie.

Liviu Vișan

Președintele Societății Scriitorilor Militari - România

Curg Apele...

Izvorul

Din munte de țâșnește
Luminii îi zâmbește,
Cu florile glumește,
Cântând.

Izvorul parcă clocote,
Sunând ca mii de clopote
Și apa râde-n hohote
Zburdând.

Izvor ieșit din stâncă
La vale se aruncă,
Un râu trece prin luncă
Spre marea cea adâncă
Curgând.

27 martie 2014

Cascada

Din spate de munte apare domol,
Nor cenușiu ce prelinge pe stâncă.
Pentru o clipă prăpastia-adâncă
Dispare. Norul, făcând un ocol,
Descoperă o tufă, crenguțe cu flori,
Și norul, greoi, un mantou ce ascunde
În poalele lui bănuite comori,
Transformă aburi de ceață în unde
Și picuri de apă. Bobițe sclipesc.
Picuri de apă ce se-adună în vatră,
Șuvițe-n șuvoaie se rostogolesc,
Se scurg și mănâncă din piatră.
Sburând către vale se-opresc în căuș,
Se revarsă sub estacadă,
Trecând de brădet, dansând jucăuș,
Plonjează, spre lac, o cascadă.

17 martie 2007

Dunărea

La Viena am descoperit adevărul...

În drum spre Prater m-am oprit

Și-n apa Dunării-am privit.

Mirat puțin m-am întrebat:

Oare ce văd e adevărat?

Lichid vâscos și maroniu

Pe ici-colo, vag, argintiu,

Prelinge la picior de pod

O apa groasă ca un glod.

Priveam un ins ce înota

Sau mai degrabă lopăta.

Greoi spre mal s-a apropiat,

Cu palmele s-a agățat,

Ieșind la mal ca un barbar

Cu părul încleiat, murdar,

Pe piept șiroaie de noroi

Și între degete gunoi...

Doar trubadurii, la fereastră,

Cântau: „O, Dunăre Albastră”!

Marea

I. Tumultul.

Aud un vuiet surd
De apă ce sfarmă pe dig
O spumă de baloane.
E o masă albăstrie
Ce mângâie puternic,
Cu unda-i străvezie,
Pământul răbdător.
Se sprijină de diguri
Spre adâncimi să-ntoarcă
Și clatină stâncile.
Pământul se zguduie.
Văzduhul, tot, bubuie.
Țipătul pescărușului se pierde,
Estompat,
În vuietul adânc și surd.

II. Liniștea.

Marea respiră acum liniștită
Și pieptu-i se ridică domol.
Unduindu-și fața zbârcită
Se-ntoarce și face-un ocol,
Vârtej de steluțe, sclipiri,
Clipocit dulce, vagi amăgiri...
E ca un vals cu o fată,
Un dans liniștit ce te îmbată.

III. Profunzimea.

În ea te cufunzi să-ți mângâie corpul
Cu palmele fluide, de gigant,
Ce-atrage-n adâncuri, profunde,
Lăsând pe deasupra doar unde
Și-un suflet plutind în neant.

Oh, Mare, iubită de mine,
Cu frică mă înclin către tine
Și plin de respect căci ești Marea,
Natura măreață, Grandoarea!

15 Martie 2007

Zgomotul ploii în parc

Pe stâncă se sparge un val
cu furie,
Barca legată la mal,
aurie,
Leagănă șolduri de cal
cu bucurie.
Iubirea mea.
Zgomotul ploii în parc,
monotonie.
Orăcăitul broaștelor fac
o gălăgie...
Dar toate-n ansamblu îmi plac,
O simfonie.
Plăcerea mea...
Iacă pășim amândoi
Aicea pe luncă,
Pantofi lipăind în noroi,
Gânduri de ducă,
Cearta avută-ntre noi
ca o nălucă
va dispărea.
Mâna ți-o stâng pe furiș
Nu-i nici un zor
Pașii grăiesc în prundiș
Pe limba lor.
Privirea ne-o trecem cruciș.
Cântec de dor
Eu ți-aș cânta.

Ploaie târzie

(April în ploaie.)

Ploaie târzie în April
Picături dense și grele,
Păsări ce dau glas și tril
Neținând seamă de ele.

Nori se împing ca gogoșe
Zburând și în aer se sparg,
Pomul cu ramuri golașe
Spre cer se înalță, catarg.

Catarg fără pânze, otgoane
De apă scurgând în șiroaie.
Asfalt cenușiu, ude betoane,
Zi cenușie de ploaie.

Ploaia târzie va trece
Cum norii vor trece în vânt
Și sentimentul de rece
Va fi absorbit în pământ.

12 aprilie 2007

Ploaie tristă

Azi noapte a plouat o ploaie din hai-hui
Căzând pe întuneric ca un parașutist,
Cu picături ca bombe, cu fulgere verzui
Parcă în dușmănie, ploaie cu chipul trist.

Ce trăsnete, ca tunuri, au bubuit în ploaie,
Cu scârțâit de osii pe un afet gigant
Rostogolind prin ceruri imensele butoaie
Stropindu-ne țărâna cu apă din neant.
În zori pieriră norii cu dungi îndoliate,
Lăsând băltoace-n stradă și în grădini noroi
Și frunze-mprăștiat și flori încovoiate,
Ca urmele nefaste ale unei triste ploi.

11 Mai -30 August 2008

Lacul cu lebede

Nu lacul lebedelor

E lacul cu nuanțe de jad
Ce plutesc pe el lebede albe,
Străjuit de copacii de brad
Fără Prinț sau Prințesă cu salbe.

Nu-i vrăjtit. Iar când serile cad
E un lac printre munți cu brădet.
Doar un lac. Apa verde de jad
Clipocește în ritm de balet.

29 septembrie 2008

Lacul fără nume

În vis m-am cățărat pe munte
Pe-o serpentină largă, întortocheată,
Și n-am știut că-n spate se ascunde
Bijuteria-n munte încrustată.

Era un lac, n-avea nume pe hartă.
Privit de sus avea culori de jad.
Pe-oglinda apei trăsături de artă,
A unei bărci și umbrele de brad.

Nu se vedea în jos nicio cărare
Prin densa pădurice de brădet.
Nuanțe verzi, colo spre argintare,
Munții din spate bat în violet.

O liniște mai grea ca orice sunet
Plutea pe ceru' albastru fără nor
Și nici ecoul nu avea răsunet,
Nici pasăre nu se găsea în zbor.

Dar serpentina urcă acum spre soare
Iar apa a dispărut într-un abis.
De jos din vale a venit o boare...
Și atuncea m-am trezit din vis!

7 noiembrie 2009

Pe malul lacului

Pescăruși sar din cer în plonjon.
Salt frumos, acrobat, reușit,
Ca un bun săritor, campion.
După-un pește ce doar s-a ivit.

Unde vagi se împrăstie lin
Peste apă ce-a fost neclintită.
Pescărușul a ieșit, ciocu-i plin,
Și se pierde-n lumina aurită.

Weggis

28 Iulie 2008

Marina

O pădure de catarge subțiri,
Sulițe împungând azurul,
Saltă ritmat pe valuri
Ca acele unei mașini de croșetat.

Corpuri zvelte, albe, pe fundalul verzui
Se leagănă lent într-un dans african
Fără tam-tamuri, fără de glas,
Doar scârțâit slab de otgoane pe fier.

Ici colo steguleț colorat pe cablul întins
Și la pupă steag moleșit al țării.
În această pădure nu-mi găsesc o alee
Să ies către larg, să aud cântecul sirenei.

Primăvara

Primăvara, nori și valuri

Sunt scame de vată ce plimbă prin ceruri,
Sunt scame de vată pe-albastrul ceresc.
Nu norii de iarnă ce plâng plumburii.

Sunt scame de vată pe apa albastră,
Sunt scame de vată, pe valuri plutesc,
Nu valuri de iarnă gonind cenușii.

Las urme pe ceruri, las urme pe apă,
Sunt scame, vioaie, ce se învârtesc
Cu ton și culori fumurii.

Pe cer sau pe apă, acum, Primăvara,
Sunt scame ce se rostogolesc,
Scame de culori alburii.

3 Martie 2007

VARA

În amurg

Malul mării pe înserate.
Vântu-a devenit doar boare.
Bărcuțele legănate
De zefir cu iz de mare
Clipocesc ușor în șoapte
Pe sub vălul vag de ceață
Ce se va-ngroșa în noapte
Pâclă până dimineață.

Cu lumina ușor umbrită
Înserarea, ca o plasă,
Ca o pagină-negrită,
Pe ferestre încet se lasă.
Ici colo se-aprind stelute
Pe a boltei adâncime
Iar prin case luminițe
Licăr în întunecime.

E amurgul ideal.
Ziua și-a strâns fusta creață
Să se culce după deal
Până mâine dimineață.

17 Mai 2009

Apus de soare

Discul de aur topit atârna printre frunze,
Se vedea înroșit spre apus
Și cu cât cobora să se scalde în mare
Pe față-i apărea un surâs.

Un surâs de copil cu o față rotundă
Ca un taler de aur topit,
Cu bujori și în dreapta având o gropiță
Ochi azurii, cap chelit.

Acum s-a ascuns după norul de vată
Pregătit să scufunde în mare
Căpșorul rotund de băiat sau de fată,
Pe fundalul aprins la culoare.

După el va veni întunericul nopții
Și în mare vor sclipi licurici.
Pe neagra oglindă a mării se lasă
Dunga lunii cu un vag tremurici.

3 Iunie 2008

Îmi amintesc de clipa...

Îmi amintesc de clipa-n care,
Priveam culori de înserare
Cuprins de-ntreaga înflăcărare
Pe care un bătrân o are
Bălăbănindu-se-n hamac.

E raiul cu-ale lui splendori
Cu azuriul pal, culori
Ce dădeau pufului din nori
Nuanțe ce se văd în zori
Pe malul înverzit de lac.

De-i seară acum sau poate-s zori,
Când câmpul este plin de flori,
Pe cerul clar zboară cocori,
Ar fi păcat acum să mori
Frumoase-s toate și îmi plac!

22 august 2008

Sfârșit de vară

A ruginit banca de fier
Și iarba a îngălbenit.
Puținii nori ce sunt pe cer
Ne spun că toamna n-a venit.

Și totuși vara-i pe trecute.
Nu este încă toamnă căci
Copacii-s pleoștiți în curte
Cu frunze galbene pe crăci
Și ei așteaptă ca să plouă.
Călduri toride vin, se duc,
Doar diminețile cu rouă
Puțină viață mai aduc.

Vântul îmi pare-un val fierbinte.
Poate s-o răcori spre seară.
La umbră stai acum, cuminte!
E cum am spus - sfârșit de vară.

25 august 2012 / 5 aprilie 2013

Toamna

Tu vezi, Natura trece și înseamnă
Pe frunze ruginii, aur topit,
Petale de la flori ce-au ofilit,
Și iarba ce a-nceput și-a încolțit
În așteptarea ploilor de toamnă.

Arome împrejur s-au răspândit.
Culori de înserare te îndeamnă
Să simți fiorii care le condamnă...
Afară-n aer e miros de toamnă,
Deci Toamna e aici. Dânsa a venit.

27 septembrie 2008

Frunzele toamnei

Peste frunzele verzi până ieri
A trecut vânt de toamnă fierbinte.
Ruginii sunt acum și plăpânde.
Vor cădea și la slabe adieri.

S-or desprinde din ramuri valsând
Vor lăsa trupul pomului nud
Iar când păsări vor trece spre Sud
Vor fi frunze uscate de vânt.

21 septembrie 2007

Fulgere din ceruri

Când fulgerul sclipi în depărtare
Un tunet a venit pe urma lui
Bolborosind, trosnind nevoie mare
Din Iadu-ntunecat al cerului.

Nu e destul că licărul ne-orbise
Mai trebuia și zgomotul imens.
O lume-ntreagă care se speria
Să aibă-un simțământ cât mai intens.

Dară iată a trăsnit un pom acuma
Și coama lui complet carbonizată
Rămâne ca un semn, pe totdeauna,
De forță, în zadar întrebuințată.

Căci fulgere pe firmament în zare
Sunt semne de la zeii supărați
Ce folosesc puteri distrugătoare
Pentru-a speria pe cei neapărați.

Fulgere, zeci, în ceruri bubuiră,
Un alt copac acum-a fost trăsnit.
Sunt ei copaci loviți de-ncărcătură
Sau oameni pe care soarta i-a lovit.

9 aprilie 2007

Toamna la cramă

Mirosul de toamnă-i la cramă
Și pale ușoare de vânt
Dansează cu frunze de-aramă,
Ce lin se aștern la pământ.

O poartă de fier, ruginită,
Scrâșnește prin dinți un descânt.
Vioara-i pe geam sprijinită
Cu strunele gata de cânt.

Pe alei de butoaie mergând
Mireasma de vin te îmbată
Ciorchine de versuri în gând
Se cer să le pui laolaltă.

Pe cer norii albi se destramă
Și pomii înclină a lor coamă.
Paharul de vin te recheamă
Când toamna ajunge la cramă.

7 decembrie 2012

Furtună la Zell am See
(La prânz era soare)

Ea s-a stârnit ca din nimic, Furtuna.
Cer și pământ, apă și praf, totuna.
Aerul gri, amestec ciudat cu gheață
Ramuri zburând, nor cenușiu de ceață.
Vântul turbat rupând frunze și fructe din ram
Grindina grea lovind ca un glonte în geam.

Clopote bat la mânăstiri alarma.
Pe străzi toți au pierit, nu-i larma
Cea ce fusese și cea ce o să fie iară
Când nebunia aceasta pieri-va afară.
Luata de vânt mese zburau pe terase
Toți s-au ascuns prin prăvălii sau prin case
Ziua nu-i zi, un vis urât, ca un coșmar.
Flori au murit, glodul rămas pe trotuar
Peste răsad, ca un capac, martor cleios,
Al vremii urâte, a timpului rece, ploios.

Brusc s-a oprit fără vre-un semn că se duce.
Cer cenușiu a rămas și aerul rece.
Cât a ținut? Când a trecut Furtuna?
Ea a pierit în apa din lac, nebuna.

Zell am See 2 august 2007

Toamnă, nu mă părăsi

Toamnă, nu mă părăsii!
După tine-i iarnă.
Coloritul va pieri
Alb o să se-aştearnă.

Noaptele se vor lungii,
Frunzele-o să zboare
Păsări nu vor ciripii
În zile fără soare.

Primăvara mi s-a dus
Şi cu ea ...sticleţii.
După vară am ajuns
Drept în toamna vieţii.

Toamnă nu mă părăsii!
După tine-i iarnă...

20 martie 2010

Melodia monotonă

În melodia monotonă a ploii
Sunt ritmuri pe care noi nu le-auzim
Sunt tânguirii, sunt plânsete ascunse,
Sunt șoapte și cuvinte de iubire,
Sunt rugă și sunt cântări de muezin.

În melodia monotonă a ploii
Ascunse sunt și visurile mele.

24 martie 2010

IARNA

Iarna pe Pontul Euxin

Motto:

Ovid văzut-a lucrurile-n ceață
„Epistulae” scriind, de viață plin,
Iar toga-l apăra de recea gheață
În iarna de pe Pontul Euxin.

Privește cum valul uriaș a-nghețat
Cum coama-i spumoasă lucește.
Un tors de Titan, cu capul sculptat,
Cu fața zbârcită zâmbește.

Țurțuri uriași, schimbă culoarea
Unor mustăți și bărbi epocale.
Sub fața de gheață, la fund, este marea.
O apă-ngroșată, ulei și cristale.

La fund este marea și ea-i îmbrăcată
În căciuli și cojoace greoaie
O crustă de lână, complet înghețată,
Ca lâna din blana de oaie.

Blăniță albăstruie cu pete alburii,
Aburind în a vântului boare,
Creând figurine ca din reverii
Sub raza tăioasă de soare.

Sculptate în gheață figuri de fantasme,
Balauri zburând și crai și palate,
Tiare cu pietre luate din basme...
'Napoi mă trezesc la realitate:
Sunt straturi, pe piatră, de ape-nghețate!

Epilog
Și caut să văd ca Ovid o Natură.
Frumoasă-i... dar plină de ură...

5 aprilie 2007

Moartea albă

În România 2 metri de zăpadă, în America doar 1.5...
Anglia înzăpezită, avalanșe în munți...

Loviți suntem de mari fulgi de zăpadă
Ce cad greoi, din cer, că doar sunt fulgi,
Zile și nopți continuă să cadă
De-ngheți și mori, încet, cu visuri dulci.
Nimic nu e mai elegant și mai măreț
Decât s-adormi sub plapuma de gheață
Un somn adânc, pe perne de nămeți
Și-n alb să părăsești o neagră viață.

11 februarie 2010

Iarna la noi

*Ca răspuns la versurile mele „Toamna la cramă”
Varujan mi-a scris că la București e deja iarnă!*

La voi este iarnă și nu-i loc de glume,
Urechea îngheață, ies aburi din glas,
Zăbala-i de gheață și caii fac spume,
Ai brumă pe pleoape și-ți curge din nas!

Dar, dacă e iarnă la voi, iată semne
Că totul va trece, cu bine, ușor:
Ai ceapă, cartofi, ai slană și lemne,
Ai pulpă de porc și sarmale-n cuptor!

La noi nu-i ninsoare, la noi nu-s înghețuri,
La noi nu-i polei să aluneci nonstop.
La noi este soare, la noi sunt „hamsinuri”^{*}
La noi, dacă plouă-i ca după potop.

Canale-nfundate și tuburi plesnite
Iar ploaia se scurge pe lângă burlan,
Sunt ploi, nu prea dese, dar bine venite
Și apă sfințită se scurge-n Iordan!

Acuma la noi ai lămâii, portocale,
Ai roșii, din seră, ardei, castraveți,

Salate, brânzeturi, verdețuri banale,
O hrană de vară, vitamine cât vreți.

Sciam despre crame, de vinuri, e cert
Așa este vremea la noi în deșert.
Dar la voi dacă-i iarnă și nu ești alert
Cu puțină răbdare poți bea vinul fierț!!

** Hamsin – vânt uscat din deșert*

Iarna timpurie

Amintiri de la Berești-Bacău (1959)

Cafeaua aburește fereastra dinspre curte
Lăsându-mă să văd, afară, ca prin ceață
Copacii desenați ca stampe japoneze
Pe cerul aurit al zorilor ce nasc.
Spre sud urme de nori, șuvițe destrămate
Dintr-un fuior de vată gălbuie cenușie.
Un filigran de ramuri, ici colo o frunziță
Ce a uitat să cadă și tremură de frig.
Poleiul, peste iarbă, străluce în lumină.
Lumina dimineții de iarnă timpurie.

La șantier nu-i nimeni. Cabana se deșteaptă.
Și oamenii își spală obraji lângă puț.
Doar paznicul de noapte pe schimbul lui așteaptă
Și bate din călcâie suflând aburi din gură
În dimineața aceasta de iarnă timpurie.

Octombrie, în mijloc, nu vrea să ne mai lase
Să mai trăim din toamna frumoasă și călduță.
Pojghițele de gheață pe pietre și pe garduri
Pieri-vor într-o oră sub razele de soare
A dimineții acestea de iarnă timpurie.

18 august 2010

Seri și nopți

Spre seară

Spre seară ceru-i colorat.
Deasupra mea-i albastru.
Spre zare bleu puțin roșcat
Și nu-i urmă de astru.

Nori dărăciți, scame gălbui,
Veneau fără voință,
Umbrind doar vag valuri hai-hui,
Plutind din neființă.

Culorile s-au estompat
S-a înnegrit tot cerul
Zarea și ea s-a întunecat
Negru-i tot cartierul.

Un felinar a pâlپâit.
Lumina lui, bolnavă,
Creează un gol, un infinit,
Dând serii notă gravă.

Dar eu nu vreau să-i fiu pe plac.
Din trista acalmie
Această seară o prefac
În cânt de veselie:

„Spre seară ceru-i colorat.
Deasupra mea-i albastru
Spre zare bleu puțin roșcat...”

Înnoptare

În amurgurile verii
Întunericul se lasă
Pân-la marginile zării
Ca o pâclă, ca o plasă.

Nu se vede mai nimica
În negreala înserării
Licurici, doar atâtica,
Zbor în faldurile serii.

Chiar și vântul, doar o boare,
A permis nopții să cadă
Părăsind pe-nfurișate
Cât a mai putut să vadă.

Sprijinit de balustradă,
Singur cu întunecarea,
Am rămas doar eu pe stradă.
Negru-i cerul, neagră-i marea.

27 august 2009

Întuneric

Ceru-i ca un ciur din pânză
Prevăzut cu găurele,
Punctulețe mici de brânză
Poreclite-n lume stele.

Nu-i lumină, nu e umbră
Totu-i negru și himeric
Toate au culoare sumbră.

Viața pare și mai dură,
Să-ți scoți ochii-n întuneric.
Așa-i Noaptea în Natură!

14 septembrie 2013

Noapte cu lună

Când se deschide noaptea
Și norii zbor cu vântul
Nu-s stele să te-ndrume,
Nu poți citi cuvântul
 Pe firma de pe stradă.

Pe lună apar pete.
Le vezi cu ochii liberi.
Apoi ea, pe-ndelete,
Se micșorează-n ceruri
 Pe neagra ei estradă.

În noaptea-ntunecată
Devine și mai albă.
O perlă atârnată
Ce nu e dintr-o salbă.
 O stea stă ca să cadă!

13 februarie 2014

Noaptea vrăjitorilor

În noaptea aceasta Vrăjitorii
Le vor lăsa pe Vrăjitoare
Să pregătească prăjitura
Plină de sevă și savoare.

Ei o să stoarcă în licoare
Fructe și ierburi neîncepute
Reanimând vrăji, dând vigoare
În leșuri sub blesteme crunte.

Dansând în jurul unor ruguri
În ametele de fum, supuși
La influențele din droguri,
Vor arunca în foc păpuși.

La miezul nopții, în plină ceață,
Vor unge fețele-n unsoare...
Brusc cad în transă. Dimineața,
În zori, se vor topi în soare!

Un singur lucru-i de mirare
Privind de aici a voastre fapte:
Voi Vrăjitori și Vrăjitoare
La ce-ați pierdut o-ntregă noapte?

20 octombrie 2009

Luna

Te cântă lumea ca lumina
A celor care se iubesc,
Din toate ce-ai văzut, se spune,
Obrajii tăi nu mai roșesc.
Din mii de versuri e-mpletită
Iradierea ta celestă.
Poeții te-au descris splendidă
În noaptea neagră și funestă.

Sunt nopți în care într-o doară
Apari cu jumătăți de față
Din corn te umfli ca o nară,
Un glob neatârnat de-o ață.
Sunt zile-ntregi când stai aprinsă
Acolo sus pe firmament
De unde nu ai fost desprinsă
De nici un alt eveniment.

Dar au fost dați ce te văzuse
De gelozie-ngălbenită
Și-n nopți de iarnă friguroase
Părai mai mică, zgribulită.

Acoperi Soarele – eclipsă!
Ca să arăți cât ești de mare
Dară de fapt tu ai o lipsă
Ești rece și nepăsătoare.

Privită cu ocean se vede
Că de vărsat ai fost ciupită
Și fără bai se poate crede
Că fața toată-i prăfuită.

De-acea te ascunzi în noapte
Să pari frumoasă, de departe,
Să poți s-auzi murmur și șoapte
Cântări de dragoste aparte.
Când de urgii ne-adăpostisem
Tu nu te-ai stins - semn de protest!
Dar ce pretenții avusesem?
Iar dacă vreau să fiu onest
Nu-ți pasă de-a noastră viață!
Cu toate că te vrei iubită,
O! Lună, disc făcut din gheață,
În ochii mei tu ești cumplită.

15 iulie 2009

Bețivul și lumina

Anecdotală știută

Un bețiv, ce tot se-nvârte,
S-a oprit din clătinare
Lângă gardul de la curte
Ce-are un stâlp de-iluminare.

„Ai pierdut cumva o cheie?”
Îl descos să prind eu planul
„Nu” răspunde „nu-i femeie”
„Eu îmi caut aici banul..”

Eu, ce nu aveam ce face,
Dar făceam asta cu spor,
Gata de a bine face
I-am venit în ajutor.

Cu bețivul din poveste
Caut sub lumină banul
Și o să vă dau de veste
Dacă-o să-l găsim la...anu’!

Căci la stâlpul cu lumină
Nu e banul. El căzuse
Lângă banca din grădină
Unde stase și băuse.

Dar acolo, în grădină,
N-avea stâlpul cu lumină!

Ca poet...

Să mint că l-am citit pe Eminescu tot?
Sau pe Coșbuc, pe Topârceanu, Goga?
Pe Minulescu l-am citit „în spot”.
De la Ovid am admirat doar toga!

Bacovia, Arghezi, citeam pe ici pe colo
Când nu citeam romane, tot ce-mi cădea în mână,
Călătorii celebre, Columbus, Marco Polo,
Amoruri, aventuri, trei cărți pe săptămână.

Virgilius sau Homer mi-au dat poate o frază.
Din anticii poeți nu mi-amintesc nimic...
Poeți francezi, englezii, nu pun pe ei o bază.
Eu, culmea neștiinței, sunt un imens....pitic.

Nu înțeleg poeții așa numiți „modernii”,
Ce ne aruncă vorbe, mici fraze și simboluri,
Cum pictorii de astăzi pictează nudul cărnii,
Femeia: nas, piciorul, un ochi și două ...goluri!

Deci dacă pun în versuri ceva neașteptat
O lirică aparte, mai veche, ceva „antic”
Nu căutați la alții cumva de-am copiat
Căci versul e din mine prozaic dar romantic.

27 februarie 2009

No comments

Iubește-ți aproapele

De văd Bibi-n farfurie
mie-mi vine să vomit.
Ia-l dacă îți place ție.
Nu mi-l place! Nu-l înghit,
Acuma, în Israel,
mi-e mai bine fără el,

Diminețile se plimbă
Cu gealații după el
Ce-l păzesc și de o umbră.
Plata lor? Pe nea Marcel!

Fără Sara și Iair
(Îi iubesc și îi admir
cât or fi ei la o parte)
Îi iubesc cât mai... departe!

Soarta

Am găsit din întâmplare
Într-unul dintre sertare
Un carnet plin de notițe,
Cam vreo cincizeci de foițe,
Cu-nsemnări făcute seara
Până m-apucă culcarea.

Uite așa s-a întâmplat.
Seara m-am băgat în pat
Mort de somn, vreau s-ațipesc
Și-atunci fraze îmi țâșnesc
Cu ritm ca de poezie
Că doar dracul poate știe,
Dece Ielele și Zânele
Vor să-îmi pierd vremea cu ele,
Au un interes enorm,
Ca să nu pot să adorm.

Și atunci ele mi-au prescris
Să-mi pierd vremea mea cu scris!

Transgender

Să vă fie vouă clar
Eu am fost om gospodar,
Dar acum, fără vreo vină
Am ajuns... o gospodină!

Constanța - Strada Mangaliei

Balada unui comerț de pe vremuri.

Trăia în Constanța un domn, Garabet.
”Prăvălii de covoare, Oriental Carpet,”
Pe firma uriașă era o camilă
Cu o buză lăsată, cu privirea umilă.
Pe colțul cu Ghica, la-ncrucișare,
Aveai ca să cumperi ce vrei de mâncare:
La ”Antoniadis,, - coloniale,
La ”Bela gusta,, – zaharicale
Halva, sugiuc, sirop, rahat!
Pe celălalt colț, ca un mare palat,
Cladirea Policlinicii cea mare
Cu impunătoarea ei intrare...
Prăvălii, magazine, la mici intervale,
Vitrine cu firme, două străzi mai la vale,
”La Grecul,, și-alături albanezul ,, La Hogea”
Vis a vis, mai spre colț, berăria Funogea,
(La o bere - garizi, ca gustare - un mic,
Până acasă nu rămîne nimic!)
La Hogea aveau halviță și bragă
Iar la grec, placinta cu brânză să tragă.
Un bloc mai departe, o vitrină ca-n visuri,
Brățări și inele, domnul Panici cu ceasuri.
La colțul de stradă, învârtind un inel,
Propietarul berăriei ” La Vlaicu Aurel,,
Aștepta ca să între mușterii la vin
Să guste, ”la varice”, din faimosu-i pelin.

”Porumbelul,, - pantofi, ”Ursul alb,, – galanterie,
”Rizescu,, - brutar, ”Klinger,, cu a lui farmacie.
Mai jos către mare un grec, un bărbier,
Alături, prăvălia de stofe, a lui Oliver.
Și uite așa pravălii, zeci și zeci, pân-la mare,
Cofetari, librării, cinema, chioșc de ziare...

Comerțul pulsa pe a Mangaliei stradă
Cum doar pe Lipscani mai putea să se vadă!

N-aveau firme cu neon luminate...
Amintiri de comerț din vremuri uitate.

Pentru cei ce nu cunosc expresia „la varice” = stând în
picioare

11 decembrie 2017

Constanța Estivală
(*Amintiri din copilărie*)

Îi văd și-acum din depărtare,
O omenire, un covor,
Ce seara iese la plimbare
Din Coiciu, de la Abator,

Tăbăcarie, Anadolchioi,
Veneau cu toți în "țol gomos"
Treceau de Parc în pas vioi
Pe Carol se scurgeau în jos.

Eu nu țin minte pe vreo stradă
Să nu se afle cafenele.
Măsuțe mici ca la paradă
Șeș-beșuri și cafea pe ele.

Băieți cu șorturi lungi in față
Fugeau cu tăvi cu cafeluțe
Armeni și grecii cu mustață
Gemeau sub burțile grăsuțe.

Și pe la cârciumi pe trotuare
Momițele, cotlete, mici
Ce sfârâiau grași pe grătare
Arzându-ți ochii ca un bici,

Cofetării cu savarine,
Cu cataife și casate,
Bodegi cu fructele marine,
Bucăți de pește marinate.

Și-atunci trăgeai un dorobanț,
Sorbeai adînc halba de bere,
Plăteai la țal ultimul șfanț
Și-un grepț dădeai pentru plăcere.

Era Constanța estivală.
Televizor nu exista
Și nici concertele de gală.
Deci, toată lumea se plimba!

Constanța 1957

Constanța mea avea culoare
Avea în ea ceva duios,
Ieșeam cu gașca la plimbare
Spre Cazinou, mergând pe jos.

Treceam strada Ștefan cel Mare
Mergeam să ne făcem de cap
Și număram în buzunare
Bani de țigări și de un țap.

Treceam la Blaju, ce plăcintă!
La Hamamdji-zade, la bloc,
Cu omul dela colț ce cântă:
„Ia loz în plic și hai noroc!”

Pe Cuza Vodă frizeria,
Cea vis-a-vis de cinema,
La colț era cofetăria
În spate Fritz cu cafenea.

Mai jos pe dreapta am trecut
"En-gros-ul", fabrica de ghiață,
Un chioșc cu laptele bătut,
Și hala mare dela piață.

La colț crescute din pământ
Sunt temelii de la cetate.
Ce sarcofage, ce mormânt,
Din Tomis capitele sparte!

Și-atunci la stânga dacă mergi
Pe Ferdinand, spre mare,
De farmacia Miga treci
Și marea-o ai în zare.

Pe scări de lemn mergeam în jos
La Trei Papuci pe plajă.
Castelul Șutzu, grațios,
Sta sus, solid, de strajă.

Și dela Poștă coboram,
Pe Carol (Stalin), fie,
In paralelă cu Traian
Drept jos la Primărie.

Acolo-n piața lui Ovid
Cu fața la moscheie
Ne strecuram pe lângă zid
Privind către statuie.

Ne "strecuram" căci pe trotuar
Stăteau oameni la masă.
Noi n-aveam bani în buzunar
Și "cică" nu ne pasă.

Priveam cum ei mâncau stavrizi.
Noi "mestecam" scuipatul.
Visam la țap câțiva "garizi"
Și înghițeam rahatul.

Constanța un oraș curios,
Oraș plin de culoare.
Iar eu treceam prin el voios.
Căci e "oraș pă mare".

9 mai 2007

Plaja Trei Papuci

Amintiri din anii tinereții.

Am vizitat din nou pe plajă,
(Doar o treceam mergând spre apă)
Am stat pe mal, parcă de strajă,
S-o prind cum din nisip ea sapă.

Nisipul fin ca o făină
Cu străluciri de cuarț briante.
Apa din golf albastră, lină,
Cu mici sclipiri de diamante.

Nu-i asta apa negrei mări,
Volburi verzui, creste spumoase,
Cu mâl adus din alte țări
Cu valuri mari și tumultoase.

E marea blândă, estivală,
Ce atrage oamenii la maluri
La un spectacol, ca de gală,
De soare răsărind din valuri.

M-am îndreptat atunci spre stradă
'Napoi spre pantele abrupte
Cu scări de lemn cu balustradă
Din șipcile subțiri și rupte...

Pe plajile copilăriei
Sunt alte corpuri în bikini
Alte nisipuri, alte diguri,
Alți sunt pescarii, alți vecinii.

7 August 2009

O carte cu poezii se încheie cu o pagină pe care sunt două versuri sau câteva fraze de proză care caută să tragă o concluzie oarecare.

Întrucât am terminat versurile în paginile anterioare, iar rimele nu mai sunt la modă, mi-a rămas să scriu frazele de proză.

Na! Nu-mi vine nimic în minte care să merite atenția cuiva. Iertați-mă, deci, și treceți direct la coperta care închide cartea.

Biografie

Era în 1941, Armata Română a trecut Prutul la ordinul Mareșalului, evreii din Constanța au fost adunați la Chestura Poliției și transferați la lagărul de concentrare din Cobadin. Abia împlinisem 6 ani și nu înțelegeam nimic.

Un elev din clasa a 11-a la Liceul Mircea cel Bătrân, care se afla în lagăr și el, Mișu Finkelstein, a găsit un mod practic de ași trece timpul prin a mă învăța să scriu și să citesc. Nu îmi amintesc de unde avea hârtie și creion, nici pe ce soi de carte, căci nu exista abecedar, dar el își trecea orele cu mine iar eu la eliberarea din lagăr eram în stare să-mi scriu numele! Așa am terminat (!) cu succes clasa 1-a primară! Cum evreii nu puteau învăța la școlile de stat, câțiva inițiatori au înjgebat un soi de școală evreiască care ne având destui elevi de toate vârstele s-au cam combinat clasele și într-o casă vis-a-vis de clădirea Comunității Evreiești a început să funcționeze Școala Evreiască. Director și profesor Benți Naftali ajutat de Ella, iar una dintre profesoare era Doamna Foleșteanu. De acolo îmi aduc aminte doar că ea mă ducea prin clasele elevilor mai mari (acolo era și fratele meu Nelu) cu două placi de carton (una în față și una pe spate) pe care era scris, cu litere mari: NU ÎI PLACE SĂ ÎNVEȚE! Eu eram elev. Ea nu era profesoară!

Și totuși am ajuns să trec clasele a doua și a treia. Clasa a 4-a am făcut-o deja după război la Școala Primară de Stat nr 1. Schimbările de regim au adus la schimbări în învățământ și eu am fost primit la Gimnaziul Unic de Pescari în loc de Liceul Real. Nici o legătură între nume și școală. Trei ani de gimnaziu

și iar schimbare în programul de învățământ cu apariția Școlilor Medii Tehnice. Așa am ajuns la Școala Medie Tehnică de Lucrări Hidraulice care pregătea tehnicieni pentru Canalul Dunăre - Marea Neagră! La terminarea celor 4 ani, cu Diploma de Tehnician, am fost repartizat la Institutul de Proiectări Hidraulice din București ceea ce era un succes nemaipomenit. Acolo m-am înscris să dau examenele la Facultate. Am ales Facultatea de Utilaje de Construcții. Dece? Este adevărat că nu avea nici o legătură cu ce învățasem până atunci dar avea cel mai mic ...număr de candidați! Iată-mă Inginer Mecanic! Deci în Israel am lucrat în proiectare în... industria chimică grea! Totul se potrivea ca... nuca în perete!

CUPRINS

În loc de prefață	3
Confesiune	6
Crede și nu cerceta	7
Modestie.....	8
Foietaje	9
Peșitorul.....	10
Tatuaje	11
Tatălui meu.....	12
In memoriam	12
Legende antice, vechi și dedemult.....	14
Curiozități.....	15
Europa de ieri	17
Citate proprii.....	18
Îndrumar.....	21
Tinerii lui Malcolm Northy	22
Poezii	23
În stilul meu.....	23
La Sud de Napoli.....	24
Iadul meu	25
O zi din viața unui văduv	26
Un val iubește o stâncă.	27
Horațiu și Marcel	29
Infinit	30
Norul.....	31
Odă (sau nu o dă) domnului Adrian G.	32
Scoase ca din mână	33
Simetrie.....	35

Ștafeta	36
Vizită la Constanța	38
Încercare	40
În cimitirul vorbelor	42
Străbunicul	43
Ce dracu am făcut?	44
Bucătarul	46
Căderea	47
Căutări	49
În fond	51
Acuma-s ușurat	52
În glumă... ..	53
Rime	54
Vitamine	55
Zi de zi	56
Singuratate	57
Concurența	58
Siesta	59
Adevărata iubire	61
Eva	62
Menu de fructe	64
Ceapa are gust de ceapă / Usturoi - de usturoi.	66
Cerul gri	67
Undeva a plouat	68
Când ghiociei	69
S-a dus încă unul	70
La malul mării	71
E noapte de iarnă	72
Câinele	73

Cald!	74
Paganini	75
O zi...	76
Când ai optzeci și șapte plus	77
Serie.....	78
de epigrame și catrene.....	78
de la A la Z.....	78
Epigrama	79
Actorului Ciupi R.....	80
Aida Hulubei la 26 Martie.....	80
Amurg roșu.....	80
Alfred Friedland.....	81
Anonimul	82
Apropo antisemitism.....	82
Aqua Marin	82
Ariela Raveh.....	83
Ăsta sunt	83
Avarul	83
Bacoviene.....	84
Bacovia 1	84
Bacovia 2	84
Bacovia 3	84
"Baia Muzicală" a lui Gepo	85
Băiat destept	85
Benzina de Sâmbătă	85
Blonda.....	86
București	86
Cadou de la prieten.....	86
Cea mai "cinstită" casă	87

Calamburescu	87
Ce o să fie?	87
Cioran Emil 1	88
Aceluiași Emil Cioran.....	88
Când Ciupi râde...	88
Coarda si Peștele	89
Colegului de proiect	89
Celeste Aida	89
Chelnerița.....	90
Cimitirul.....	90
Ciupi Rădulescu.....	91
Răspuns actorului Ciupi Rădulescu	91
Credinciosul	91
Celui ce nu-și recunoaște vârsta.....	92
Cultura generală.....	92
Deconectata	92
De Hanuca.....	93
De ziua ta	93
De ce scriu?	93
Dedesubturi	94
D-lui Director General	94
Dr-ului Thomas Gordon.....	95
Dr Best.....	95
E-mailul	95
Erotica	96
E prost...	96
Flori la nuntă	96
Farsorul.....	97
George Popovici - Gepo.....	97

Gânditorul	97
Gloria veșnică	98
Guraliva	98
Înaltele sfere ale culturii	98
Încrezutul	99
Înțepături	99
A doua	99
Într-o zi o să treacă Corona	100
Originea	100
La 52 de la nuntă	100
La un nonagenar	101
Liviu la peste...80	101
Logofătul	101
Lui Michaela și Matei	102
Lume, lume	102
Mai tare ca tine	102
Marcel Meir Shai 1	103
Marcel Meir Shai 2	103
Mărțișorul	103
Modestie	104
Muzica de azi	104
Naufraziata	104
Nepotism	105
Neștiință	105
Nu-i mai ușor	105
Noi vrem pământ	106
Nume vestit: Lupu	106
Numele Muzei	106
Om serios	107

Origine certă.....	107
Pagină cu rime	107
Paiate De Leoncavallo	108
Panseuri	108
Panseu strangulat	108
Parafrază după Eminescu	109
Pardon.....	109
Pastile de fier	109
Patriarhul.....	110
Pe muntele Rigi.....	110
Pensionara	110
Pesah 2021	111
Pesah 2021 Variantă	111
Pianistul, Cristian Colan.	111
Pianistul, C.C.	112
Poetul modern. MP3(*).....	112
Poker	112
Prânz bogat.....	113
Președintele Bush.....	113
Primavara arabă	113
Prostia.....	114
Proverbe vechi	114
Purim	114
Rasistul din mine.....	115
Răstignirea e pe cruce.....	115
Regală.....	115
Rime reale	116
Ping – pong literar	116
Răspunsul lui George Popovici.....	117

Răspund eu: Așa crezi tu! Ascultă pe religioși..	La ora 16.44	117
Mă liniștește Gepo.....		117
Românca la Madrid		118
Rouă		118
Rugămintea mea.....		118
Rufe curate		119
S-a dus crucea?		119
Sărmana		120
Sculptura		120
Scurtă biografie.....		120
Soția preotului.....		121
Sprinterului Usain Bolt*		121
Tot lui Bolt		121
Sfat bătrânului meu prieten		122
Ștefan Cserni la 67		122
Stresatul		122
Stresa, stațiune de odihnă		123
Suferindul de prostie.....		123
Sultanul Modern.....		123
Sus pe Rigi		124
Sfârșit tragic		124
Străbunicul		124
Surdul		125
”Tablete,,.....		125
Tardivă... ..		126
Trei Grații.....		126
Ultima dorință.....		126
Unui prieten "bun"		127
Unui prieten nonagenar		127

Unor prieteni	127
Unui șovinist oarecare	128
Unui drogat.....	128
Unui „prieten”	128
Unui Inginer constructor	129
Unui cofetar leneș	129
Urmașii	129
Violonistului.....	130
Violonistului Varujan	130
Varujan se apropie.....	130
Lui Florina Cozighian.....	131
Vecinii	131
Viespe.....	131
Vârsta femeii	132
Vânzarea	132
FEREASTRĂ SPRE ANOTIMPURI ÎNDEPĂRTATE	133
Taina Poeziei	135
Curg Apele.....	137
Izvorul	137
Cascada.....	138
Dunărea.....	139
Marea.....	140
Zgomotul ploii în parc	142
Ploaie târzie	143
Ploaie tristă.....	144
Lacul cu lebede	145
Lacul fără nume	146
Pe malul lacului	147
Marina	147

Primăvara	148
VARA.....	149
Apus de soare	150
Îmi amintesc de clipa...	151
Sfârșit de vară	152
Toamna	153
Frunzele toamnei.....	154
Fulgere din ceruri	155
Toamna la crama	156
Furtună la Zell am See	157
Toamnă, nu mă părăsi.....	158
Melodia monotonă.....	159
IARNA.....	160
Iarna pe Pontul Euxin	160
Moartea albă.....	162
Iarna la noi.....	163
Iarna timpurie	165
Seri și nopți	166
Spre seară.....	166
Înnoptare	168
Întuneric	169
Noapte cu lună	170
Noaptea vrăjitorilor	171
Luna.....	172
Bețivul și lumina	174
Ca poet...	175
No comments	176
Soarta.....	177
Transgender	177

Constanța - Strada Mangaliei.....	178
Constanța Estivală.....	180
Constanța 1957	182
Plaja Trei Papuci	185
Biografie	188

În toamna fierbinte de octombrie 2022 mohicanul MARCEL LUPU nu dezmente. Cu condeiul său ascuțit, cerneală de foc, glagore și cu chef de vorbă, Marcelică ne cheamă, ba chiar ne provoacă la un duel poetic cu practic toată lumea din universul nostru concentric, flămând de destindere și de puțin umor. Vom zâmbi la epigrame, vom râde la aforisme și vom plânge la poeziile sale pline de miez. Știu ca nu veți lăsa cartea din mână cum nici eu, editorul, nu am rezistat celor 200 de pagini de destindere și râs sănătos.

Lectură plăcută!
AG - Editura SAGA